

Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti 2013

61 vuorokautta

Perinnepohjalta. Sukuyhdistyksissäkin joudutaan tulevaisuudessa sopeutumaan entistä vahvemmin toimintaympäristössä tapahtuviin muutoksiin. Perinteisiä arvoja sen sijaan edustaa muun muassa neljän vuoden välein järjestettävä sukujuhla. (Kuva: Marko Wahlström)

SUKUYHDISTYSTOIMINTAA ON UUDISTETTAVA

–Ensiksi haluan kiittää teitä arvoisat sukulaiset saamastani luottamuksesta, kun viime kesän sukokokouksessa valitsitte minut Mänttärin suvun valtuuskunnan puheenjohtajaksi.

Tehtävästä luopuneelle **Jorma Mänttärille** (taulu 11480) koko suvun puolesta lämpimät kiitokset 20 vuoden toiminnasta suvun päämiehenä. Hänen kautensa on ollut todella aktiivinen ja uuden kasvun kausi. Miehen joviaali johtamisen tapa on ollut ihailtavaa.

Tilanne on monellakin tapaa haasteellinen. Mänttärin Sukuyhdistys ei ole mikä tahansa yhdistys, vaan varmasti yksi Suomen suurimmista, jos ei peräti suurin. Sukukirjassa on runsaat 60 000 nimeä ja kirjanteon jälkeen suku on edelleen kasvanut. Sen tiedämme, ettei mikään muu sukuyhdistys lähetä jäsenlehteä 16 000 talouteen.

Myös lähisuvusta tulee perinnepaineita. Sukuyhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja oli äitini isä, tehtailija **Vihtori Mänttari** (taulu 10785). Kummini **Leevi Päivärinne** (taulut 10795 ja 1136) oli 15 vuotta suvun päämies. Hän värväsi minutkin valtuuskunnan jäseneksi 36 vuotta sitten. Eikä vähäisin myönteisen sukupaineen luoja ole serkkuni **Eero Mänttari** (taulu 10787), joka on mittavan sukututkimustyön lisäksi ollut ideanikkari lähes kaikissa yhdistyksen uusissa hankkeissa ja on taustalta paimennellut kaikkia toimijoita ehtymättömällä aktiivisuudella.

Sukuyhdistystoiminnassa on varmasti viisainta ponnistaa perinnepohjalta, mutta samalla on sopeuduttava toimintaympäristön muutoksiin. Muutaman idean heitän jo työn alussa pohdittavaksi, kun yhdessä johtokunnan ja sukokokouksessa valitun uuden valtuuskunnan kanssa alamme viedä asioita eteenpäin.

1970-luvulla yhdistyksen johto oli kaukokatseinen, kun se perusti nuorisajaoston. Jaosto on selvästi sitouttanut sukutoimintaan. Tuosta joukosta on muun muassa viime vuosikymmeninä löytynyt johtokuntaan puheenjohtajat. Olisiko nyt oikea aika perustaa taas uusi nuorisajaosto, joka osaisi surffata postlokaalisen ajan rakennemuutoksissa ja, josta sitten voisi kasvaa seuraavat vastuunkantajat.

Sukuyhdistyksen paikallistoimintaa voitaisiin yrittää taas aktivoida. Pääkaupunkiseudun Mänttärin ovat tavanneet kerran vuodessa parinkymmenen vuoden ajan aina lokakuussa. Paikalla on ollut 70–200 jäsentä. Helsingin seudulla kutsuja lähtee runsaaseen 3 000 talouteen. Monilla seuduilla Suomessa on useampi sata Mänttäriä. Toivoisin heidän ryhtyvän järjestämään suvun paikallistilaisuuksia.

Sukujuhlissa emeritusprofessori **Matti Sarmela** (taulu 12740) piti ajattelua kirvoittavan juhlaesitelmän aiheesta ”Kohti postlokaalia maailmaa”. Sarmelan esittämien kehityssuuntien olemassaoloa ei voi kiistää, olkoon kukin niiden löytävyydestä sitten mitä mieltä tahansa.

Globalisaation ja digitalisaation tuottamien megatrendien kanssa on opittava elämään. Tämä koskee rakennemuutoksissa ponnistelevia yrityksiä, julkista sektoria, kulttuuria ja myös meidän kaikkien jokapäiväistä elämää. Pohdittavaa riittää myös sukuyhdistykselle, kun etsimme ratkaisuja kysymykseen miten nopeasti muuttuvassa toimintaympäristössä oikeastaan kannattaisi toimia.

ANSSI PAASIVIRTA (taulu 10793), suvun päämies

NIINIPUU

Mänttärin Sukuyhdistys ry:n jäsenlehti n:o 19, maaliskuu 2013

Toimituskunta: Anssi Paasivirta (päätoimittaja), Marko Wahlström (toimitussihteeri), Jorma Mänttari, Jarmo Lehtomäki, Eila Korjala, Eeva Puustinen, Kaisu Venäläinen (ilmoitukset) ja Kirsi Juura (taitto).

Avustajat: Marjut Lehto, Marja Kytömäki, Terhi Puustjärvi, Tuomas Mänttari, Timo Huovila, Hannu Mäkinen

Toimitus: Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo, puh. 019-523 2529, 0400 434 529, email: marko.wahlstrom@pp.inet.fi,

Niinipuu Facebookissa: <http://www.facebook.com/Niinipuu>

Kansikuva: Sukukokouksessa Myllykoskella valtuuskunnan uudeksi puheenjohtajaksi, suvun päämieheksi valittu Anssi Paasivirta. (Kuva: Marko Wahlström)

Painopaikka: Cosmoprint Oy, Helsinki. Paperi: G-Print 80 g. Painos: 15 600 kpl. ISSN 1283-240X

RAVIMIES KATSOO TULEVAISUUTEEN

24-25. Hollolalainen raviohjastaja Kari Venäläinen on ajanut urallaan jo lähes 8 800 starttia. – Toivottavasti paras lähtö on vielä edessä, hän tuumaa.

(Kuva: Jarmo Lehtomäki)

NUORET TARJOILIVAT AKROBATIAA SUKUJUHLASSA

6-7. Kouvolan Kuusankoskella ja Porvoon Näsissä toimivan sirkuskoulu Bravuurin nuoret taituroivat lavalla ja saivat yleisön hurmioon Myllykosken sukujuhlissa viime heinäkuussa. (Kuva: Marko Wahlström)

sisältö

2 PÄÄKIRJOITUS

4-5 UUTISET

Iconcrash-yhtyeen solisti Jaani Peuhu valmistelee sooloalbumiaan.

Jani Peltola koordinoi pääkaupunkiseudun partiolaisten leirikesää.

6-7 SUKUJUHLAT

21. sukujuhla tarjosi perinteitä ja muistoja vuosien varrelta.

8-9 SUKUJUHLAT

Sukukokous valitsi Mänttäreille uuden päämiehen.

Näin sen koin: Veera Lehtomäki kirjoittaa ensikokemuksistaan.

Sukujuhlan vieraat kertovat mietteitään sukujuhlasta.

10-11 SUKUJUHLAT

Suvun taidenäyttely kokosi yhteen 22 taiteilijan töitä.

12-13 KULTTUURI

Erkki Asunmaa on päässyt Guinnessin ennätysten kirjaan kolikoilla.

14-15 MATKALLA

Heini Villikka kertoo opiskelijavaihdostaan Kiinassa.

16-17 PERHE

Vaihto-oppilaat toivat kansainvälisyyttä Porvarin yrittäjäperheeseen.

18 SUKUTAPAHTUMIA

Suvun valokuvakokoelma on mittava historian aarreaitta.

19-23 SUKUTAPAHTUMIA

Syntymäpäivät ja vihitty

Saavutuksia -palsta

Diplomaatti Tiina Nikkinen aloitti valtuustopestinsä kaukaa.

Sakari Tossavainen kokosi lehtijuttunsa kirjaksi.

Terhi Puustjärven kolumni elämän ruuhkavuosista.

Metsäasiasia ja purjehdusta pääkaupunkiseudun tapaamisessa.

”Mäempään” serkut koolla kuudennen kerran

Väinö Puoshaka á la Tuomas Mänttari.

24-25 URHEILU

Raviohjastaja Kari Venäläisen haastattelu

Sukugolffarit kisasivat 15. kerran Mussalon kentällä Kotkassa.

26-30 YRITYSHAKEMISTO

Suvun yrittäjät palveluksessasi.

31 TAPAHTUMAT

Sukuyhdistyksen tulevat tapahtumat

Sukuyhdistyksen yhteystiedot

32 SUKUTUOTTEET

Suvun myyntituotteet

PURJEHTIJANEITO TAPASI SUKULAISIAAN

22. Helsingfors Segelsällskapetia edustava 22-vuotias Mikaela ”Miksu” Wulff otti pronssia ensimmäisistä olympialaisistaan Lontoosta. – Venekunnan yhteistyön on oltava äärimmäisen saumatonta, hän opetti pääkaupunkiseudun mänttäriläisille viime syksynä. (Kuva: Timo Huovila)

Elektro-rokkarit. Iconcrash-yhtyeessä soittavat Jaani Peuhun (toinen oikealla) lisäksi Arttu Juntunen (koskettimet), Matti Toivonen (kitara), Riku-Niilo Mattila (basso) ja Oskari Vilmunen (rummut). (Kuva: Ilkka Hämäläinen)

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti ja kuva

MAAILMAA KIERTÄVÄ MUUSIKKO KAIPAA KOTISEUDUN RAUHAAN

Iconcrash-yhtyeen keulakuva Jaani Peuhu omisti yhtyeen kolmannen levyn isovanhempiensa muistolle. Myös tuleva sooloalbumi sisältää tunnelmia Inkeroisista.

– Ilmoitin 4-vuotiaana, että minusta tulee muusikko. Kokeilin muitakin ammatteja, mutta sydämessäni tiesin, että musiikki on se ainoa ja oikea, Iconcrash-yhtyeen keulakuva **Jaani Peuhu** (taulu 6746) kertoo.

Kouvolan Inkeroisissa vuonna 1978 syntynyt ja siellä lapsuutensa viettänyt muusikko perusti yhtyeen vuonna 2004 ja on keikkaillut menestyksekkäästi sekä

Suomessa että ulkomailla.

– Olen onnellinen todella suuressa kaupungissa, mutta tulen kuitenkin aina olemaan maalainen.

Taiteellinen lahjakkuus niin musiikin kuin kuvataiteenkin saralla kulkee Peuhun suvussa.

– Isäni (**Kari Peuhu**) ja serkkuni ovat ammattimuusikoita sekä vaarillani oli bändi nuoruudessaan. Äitini (**Heli Ahoniitty**)

"Olen onnellinen todella suuressa kaupungissa, mutta tulen kuitenkin aina olemaan maalainen."

Jaani Peuhu

puolestaan on taiteilija.

Peuhun äidin siveltimille on tosin ollut muutakin käyttöä, kuin taideteosten tekeminen, sillä Jaani muistelee käyttäneensä siveltimiä rumpukapuloina lapsuudessaan.

Musiikista lohtua elämän vaikeisiin tilanteisiin

– Musiikki on minulle elämäntapa, se on eräänlaista sielunravintoa, Peuhu kuvailee.

Hän tuumaa musiikin olevan niin tärkeää, että vapaa-aikaa tai muita harrastuksia musiikin ulkopuolelta ei juuri löydy.

– Kun en treenaa tai ole keikalla, vietän aikaani studiossa ja kun en ole studiossa, kirjoittelen sanoituksia.

Iconcrashin viimeisin levy nimettiin Peuhulle rakkaan kotipaikkakunnan, Inkeroisten, mukaan.

– Kunta on oman elämäni keskus ja sieltä löytyy kaikki minulle tärkeä, kuten kotini sekä sukuni, joka pitää jalat maassa.

Peuhua kohtasi suuri suru levyn nauhoitusten aikaan, sillä hän menetti isovanhempansa.

– He olivat parhaat ystäväni ja todella rakkaat minulle. Levy on omistettu heidän muistolleen.

Laulaja paljastaa myös parhaillaan tekeillä olevan soololevynsä sisältävän tunnelmia kotipaikkakunnastaan. Hän myös toivoo, että kuunnellessaan levyä ihmiset löytäisivät kappaleista lohtua ja musiikki auttaisi heitä vaikeissa elämäntilanteissa.

Soololevy ja elokuvamusiikki vireillä

Iconcrash osallistui viime vuonna Uuden Musiikin Kilpailuun (UMK) kappaleella "We Are The Night".

– Kilpailu oli todella hauska kokemus, nautin siitä erittäin paljon. Mietin osallistuisinko myös tänä vuonna jollakin soololevyini kappaleella, mutta se on kuitenkin niin iso prosessi, että jätin väliin.

Peuhu ei kuitenkaan sulje pois mahdollisuutta, etteikö hänen kappaleistaan voitaisi nauttia tulevaisuudessa Uuden Musiikin Kilpailuissa.

Hän pohtii tulevaisuuden määräytyvän pitkälti soololevystä, jonka lisäksi hänellä on ensi vuonna tiedossa myös elokuvamusiikin tekemistä sekä kappaleiden tuottamista ja sanoittamista muille artisteille.

– Aloitin soololevyn tekemisen keväällä 2012 ja vietin loppuvuoden Amerikassa tekstejä kirjoittaen. Levy on jo loppusuoralla ja tarkoitus olisi saada se julkaistua ennen kesää.

Hän tuumaa Helsingin olevan työn takia paras mahdollinen paikka asua, mutta toivoo kuitenkin joskus voivansa palata Kymenlaaksoon.

– Kaipaen pieneen kyläyhteisöön, jossa voi jutella mummojen kanssa kaupassa, Peuhu haaveilee.

Suomalaisuuden kannattaja. Muusikko Jaani Peuhun mielestä on hienoa, että suomalaiset yhtyeet eivät yritä näyttää ja kuulostaa amerikkalaiselta. – Suomalainen melankolia kuuluu musiikissamme ja se on suuri vahvuutemme myös ulkomailla, hän korostaa.

Partiolaisten leirivetäjä. Porista Vaasan kautta Helsinkiin kotiutunut Jani Peltola stadin sydämessä Paasitornin edustalla. (Kuva: Aina Kytömäki)

MARJA KYTÖMÄKI (taulu 3633)

PARTIOLAISTEN LEIRIKESÄ ELÄÄ VAHVANA

Jani Peltola tekee hyvää kesää stadin lapsille

Helsinkiläinen **Jani Peltola** (taulu 3636) on partiolainen. Uusin luottamustoimikin Leirikesä ry:n puheenjohtajana on tullut partioharrastuksen mukana.

Kolmekymppinen Peltola työskentelee apulaisisännöitsijänä kotikulmillaan Helsingin Ruskeasuolla. Partion ohella harrastuksiin kuuluu muun muassa vapaaehtoistyö Vuosaaren merimieskirkolla.

Leirikesä on ollut Pääkaupunkiseudun Partiolaisten toiminnassa 1950-luvulta lähtien, eikä sen merkitys nuorten syrjäytymisen ehkäisyssä ole vähentynyt.

– Vaikka partio olisi kuinka avoin, sinne eivät tule kaikki. Jos urheilu ei ole oma juttu, tämä on vaihtoehto. Myös liikuntaa harrastamattomilla lapsilla pitää olla mahdollisuus onnistumisen kokemuksiin muiden joukossa.

Partiolaisten sosiaalinen leiritoiminta alkoi Stadin kundin kesäleirinä 1950-luvun alussa ja eriytettiin omaksi yhdistykseksi 1980-luvulla. Leireille voi osallistua itse maksavana sekä RAY:n tai kuntien tuella. Joukossa on myös kehitysvammaisten ryhmä.

Nykyisin leirejä järjestetään Nurmijärven Kiljavalla ja Hangon Bengtskärrissa. Kiljavalla leirejä pidetään myös talvella koulujen loma-aikoina. Osallistujia on vuosittain pari tuhatta, lisäksi yli sata nuorta saa kesätöitä.

Tehtävänsä koulutettujen työntekijöiden panos ja selkeä vastuunjako kiinnittivät Peltolan huomion viime kesänä.

– Leireillä esitetään, eläydytään ja puuhataan, hän kertoo.

– Partiossa tehdään toki tosi paljon samaa, mutta vierailut leireillä avasivat minulle eron konkreettisesti. Tiiviin yhteisen partiovuoden viettäneet lapset leireilevät eri lailla kuin ennestään tuntemattomat. Näillä leireillä lapset tapaavat ensimmäistä kertaa leirin alkaessa, mutta jo viikossa porukka ehtii ryhmäytyä omassa telttakylässään.

*"Neljännessä
pykälässä kerrotaan,
että jäseniä ei voi
erottaa."*

Eila Korjala

Tästä alkoi. Mänttärin miehet kokoontuivat vuonna 1932 perustamaan sukuseuraa. Kuvaelmassa miehiä esittivät vas. Erkki Mänttari, Anssi Paasivirta, Jorma Mänttari, Ari Lehtomäki ja Olli Sipilä.

MÄNTTÄREIKSI SYNNYTÄÄN JA KUULUTAAN

Sukujuhliissa kaikui perinteitä ja muistoja 80 vuoden takaa. Uusi puheenjohtaja haluaa herättää nuorisajaoston henkiin.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), kuvat

Mänttärin Sukuyhdistyksen 21. sukujuhlia vietettiin Viialan koululla Kouvolan Myllykoskella viime vuoden heinäkuussa. Sukujuhla alkoi **Eila Korjalan** (taulu 8562) ja Mänttärin miesten kuvaelman muodossa esitetyillä tervehdyssanoilla.

– Mänttärin sukuseura perustettiin 9.10.1932. Silloin kymmenen Mänttärin suvun miestä kokoontui **Esa Mänttärin** (taulu 11423) luokse ja perustivat seuran, Korjala aloitti.

Ville Mänttari (taulu 11429) valittiin seuran puheenjohtajaksi ja miehet kävivät läpi suvun asioita. Perinteet, muistot ja asiakirjat ovat säilyneet tähän päivään saakka. Kaksi vuotta seuran perustamisesta laadittiin suvun säännöt.

Korjala kertoi säännöistä löytyvän hyvinkin persoonallisia pykäläiä.

– Neljännessä pykälässä kerrotaan, että jäseniä ei voi erottaa ja 12. pykälässä korostettiin, että sukuseuraa ei voi lakkauttaa.

Kuvaelman päätteeksi Korjala muistutti, että suvun jäseneksi synnyttään ja kuulutetaan.

– Olemme menneet mukana elämän

matkassa ja tulevaisuus on jatkuvasti mukana omalla salaisella tavallaan.

Täytyy upota historian huumaavaan maailmaan

Kouvolan kaupungin tervehdyksessä kaupunginvaltuutettu **Sakari Viinikainen** muistutti, että Mänttärin suku on yksi laajimmin tutkituista suvuista.

– **Evert Mänttari** (taulu 3912) teki sukututkimustyötä jo 1930-luvulla ja hänen ansiostaan olemme kaikki täällä tänään.

Viinikainen korosti, että 1930-luvulla sukututkimuksen tekeminen oli todella vaikeaa. Nyt saamme kaiken haluamamme tiedon tietokoneelta vain napin painalluksella. Hän kannusti myös nuorempaa sukupolvea mukaan tutkimustyöhön.

– Tahdon kaikkien ymmärtävän oman kotiseudun historian merkityksen. On hienoa uppoutua historian huumavaan maailmaan. Jokaisen täytyy tuntea omat juurensa. Se on merkki terveeseen tulevaisuuden kehittymisestä ja kaiken kivijalka.

– Täytyisi osata arvostaa esi-isämme

tekemää valtavaa työtä ja kärsimystä. Heidän ansiostaan elämme nyt yltäkylläistä elämää. Kuten vanha sanontakin sanoo: ”Ihminen on kuin ruoho ja kun tuuli käy hänen ylitseen, häntä ei enää ole”.

Tulevaisuus digitaalisuuden varassa

Helsingin yliopiston kulttuuriantropologian emeritusprofessori **Matti Sarmelan** (taulu 12740) juhlaesitelmä pohjautui hänen kirjoittamaansa teokseen ”Postlokaalinen kulttuuri – Kehityksen finalisaatio ja tulevaisuus”.

Postlokaalisella kulttuurilla tarkoitetaan jatkuvasti kehittyvää ympäristöjärjestelmää, jossa nykyinen kehitys täydellistyy ja saavuttaa päätepisteensä.

– Tulevaisuudenkuvien taustalla on kulttuurin rakennemuutoksen ideologia ja ympäristöjärjestelmä.

Hänen mukaansa rakennemuutoksen synnyttäjänä on täysin tekninen kokonaisuus. Sitä kautta ovat syntyneet erilaiset paikalliset kielet ja kulttuurit.

sukujuhlat

– Meidän on täytynyt sopeutua kansainväliseen kehitykseen. Elämme digitaalisen tekniikan varassa, käytämme tietokoneita ja kännyköitä saadaksemme tietoa.

Suomessa kuuluisi saada kansallista sivistystä, mutta Sarmela korostaa, että muun muassa yliopistoissa koulutetaan kansainvälistä työvoimaa.

– Tuottavuudesta, osaamisesta ja tiedonhallinnasta on tullut meidän tulevaisuuttamme.

Huomionosoituksia ansioituneille

Mänttärin Sukuyhdistyksen kunniakirjat annettiin tuoreille kunniajäsenille kouvolaalaiselle **Aini Rantaselle** (taulu 11080), liikkalalaiselle **Eeva Puustiselle** (taulu 4019) ja helsinkiläiselle **Samuli Sipilälle** (taulu 10775) tunnustuksena mittavasta työstä, jonka he ovat tehneet suvun hyväksi.

Tunnustuksia Sukuseurojen Keskusliiton ansiomitaleiden muodoissa saivat kultaisena hämeenkoskelainen **Jorma Mänttari** (taulu 11480) ja kouvolaalainen **Timo Huovila** (taulu 2007) sekä hopeisena haminalainen **Aarre Muurman** (taulu 2381).

– Kaikki huomionosoituksen saaneet ovat sen ansainneet, vuodesta 1992 lähtien valtuuskunnan puheenjohtajana toiminut Jorma Mänttari korosti.

Nuorisajaosto herätettävä henkiin

Uudeksi sukuyhdistyksen valtuuskunnan puheenjohtajaksi sukujuhlaa edeltäneessä sukokokouksessa nimetty helsinkiläinen **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) kiitti päätössanoissaan kaikkia luottamuksesta tultuaan valituksi.

Tehtailija **Vihtori Mänttari** (taulu 10785, 10802) oli sukuyhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja, joten virka luo positiivisesti haasteellisia paineita.

Paasivirta muisteli, että 1970-luvulla Mänttärin suku oli ennakkoluuloton yhdistys, jolla oli aktiivinen nuorisajaosto, ja hän toivoo, että jaosto herätettäisiin jälleen henkiin.

– Paikallista toimintaa on Helsingin seudulla ja perinnettä täytyy pitää yllä. Lisäksi olisi hienoa, jos tilaisuuksia järjestettäisiin myös muilla paikkakunnilla, joilta löytyy Mänttärin sukulaisia.

Puheensa päätteeksi Paasivirta kiitti ydintiimiä, jonka ansiosta sukujuhlat saatiin jälleen järjestettyä ansiokkaasti.

Osana sukujuhlaviikonloppua mänttäriläiset tutustuivat Anjalan paperitehtaaseen ja osallistuivat kotiseuturetkelle ja yhteislauluiltaan Kymijoen rannalla. Sunnuntaina ohjelmassa oli myös juhla-jumalanpalvelus Myllykosken kirkossa, jossa saarnasi kappalainen **Pentti Pohto** (taulu 6935).

Paikallisia tapahtumia.

–Olisi hienoa, jos sukutilaisuuksia järjestettäisiin Helsingin lisäksi myös muilla paikkakunnilla, valtuuskunnan uusi puheenjohtaja Anssi Paasivirta totesi päätöspuheessaan.

Suku sitkeä. Raija Mänttärin (keskellä kansallispuvussa) sanoittama ja Matti Nikusen säveltämä "Mänttärin sukulaulu" aloitti perinteisesti sukujuhlat. Juhla päättyi komeasti "Kymenlaakson lauluun".

Tulevaisuus kiikarissa. Postlokaalilla maailmankansalaisella ei ole enää koti-, asuin- ja syntymäpaikkaa, eikä hautausmaata, emeritusprofessori Matti Sarmela visioi juhlapuheessaan.

Komeaa laulua. Metallimiesten kuoro kajautti ilmoille kolme kappaletta.

Melkoinen solmu. Tällaiselle mutkalle vääntyi nuori neito Sirkuskoulu Bravuurin esityksessä.

Puhalltimet soivat. Torviorkesteri Viitoin johtajanaan Jussi Järvinen esiintyi juhlassa.

Viulu soi. Svetlana Happon sukujuhlaan ripauksen slaavilaisuutta alttoviulullaan.

Säestys kohdallaan. Elina Lehtomäki (taulu 11020) säesti "Mänttärin sukulaulua" ja Svetlana Happon esitystä.

Pianisti tarkkana. Sara Voutilainen (taulu 11481) tarjoi musiikkihelmiä omalla tavallaan.

*"Evert Mänttäre teki
sukututkimustyötä jo
1930-luvulla ja hänen
ansiostaan olemme kaikki
täällä tänään."*

Sakari Viinikainen

Valta vaihtuu. Mänttärin suvun päämiehenä ja valtuuskunnan puheenjohtajana vuodesta 1992 toiminut Jorma Mänttäre väistyy. Hänen seuraajakseen sukkokokous valitsi aplodein saattelmana Anssi Paasivirran. Taustalla sukkokokouksen puheenjohtajana toiminut Samuli Sipilä.

SUKUKOKOUS VALITSI MÄNTTÄREILLE SEITSEMÄNNEN PÄÄMIEHEN

Anssi Paasivirrasta tuli samalla sukulehti Niinipuun päätoimittaja

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), teksti ja kuvat

Ennen sukkujuhlaa Viialan koulun juhlasaliin kokoontunut sukkalaisjoukko pääsi todistamaan historiallista valintaa. Johdokunnan esityksestä sukkokokous valitsi valtuuskunnan uudeksi puheenjohtajaksi 67-vuotiaan helsinkiläisen **Anssi Paasivirran** (taulu 10793).

Työ- ja elinkeinoministeriön rakenne- muutosjohtajana viimeksi työskennellyt Paasivirta seuraa luottamustehtävässään valtuuskuntaa 20 vuotta luotsannutta hämeenkoskelaista **Jorma Mänttäreä** (taulu 11480). Mänttäre valittiin jatkamaan valtuuskunnan rivijäsenenä.

Paasivirta on järjestyksessään seitsemäs valtuuskunnan puheenjohtaja. Häntä ennen suvun päämiehinä ovat toimineet **Vihtori Mänttäre** (taulut 10785, 10802) vuosina 1934-38, **Esa Mänttäre** (taulu 11423) vuosina 1938-59, **Arvo Mänttäre** (taulu 2836) vuosina 1959-64, **Evert Mänttäre** (taulu 3912) vuosina 1964-76, **Leevi Päivärinne** (taulut 10795, 1136) vuosina 1976-91 ja Jorma Mänttäre vuosina 1992-2012.

Niinipuu sai historiansa toisen luotsin

Valtuuskunnan puheenjohtaja toimii oman tehtävänsä ohella myös sukulehti Niinipuun päätoimittajana. Ensimmäisen kerran keväällä 1995 ilmestyneen lehden päätoimittajana on alusta asti toiminut Jorma Mänttäre.

Suomen Sukuseurojen Keskusliitto on valinnut Niinipuun maamme parhaaksi sukulehdeksi vuosina 1998 ja 2003. Lehti sai kunniamaininnan uutta etsivimpänä ja kokeilevimpänä sukulehtenä vuonna 2007. Vuoden 2011 liiton sukulehtikilpailussa raati nosti Niinipuun lapsiystävälliseksi lehdeksi.

Sukukokouksessa valtuuskuntaan valittiin yhteensä 27 jäsentä, joista kuusi on uusia. Sukukokous hyväksyi myös johdokunnan laatiman yhdistyksen toimintakertomuksen vuosilta 2008-2011 ja valitsi sukkuyhdistykselle kolme uutta kunniajäsentä.

Kokouksen puheenjohtajana toimi **Samuli Sipilä** (taulu 10775), sihteerinä **Raili Mänttäre** (taulu 11496) sekä pöytäkirjan tarkastajina ja ääntenlaskijoina **Eila Korjala** (taulu 8562) ja **Olli Sipilä** (taulu 10775).

Uuden valtuuskunnan nimet ja kotipai- kat löytyvät sivulta 31. Lue myös valtuus- kuntaan liittyvä juttu sivulta 20.

Tunnustusta ja mitalisadetta. Sukukokouksen nimeämät uudet kunniajäsenet Aini Rantanen (istumassa), Eeva Puustinen ja Samuli Sipilä (oikealla) saivat sukkujuhlassa suvun kunniakirjat. Sukuseurojen Keskusliiton ansiomitalit saivat Aarre Muurman (vasemmalla), Timo Huovila ja Jorma Mänttäre.

sukukokoukset

LEENA-MAIJA HURME ja **SEPPO KOIVULA** (taulu 9078), Helsinki
Hurme ja Koivula kuuluvat Mänttärin sukuun Koivulan kautta.
– Suku merkitsee meille yhteisöllisyyttä sekä historiaa.
He kertovat, että heidän on pitänyt osallistua juhlintaan useamman kerran, mutta aina on ollut jokin este.
– Olen käynyt kerran Helsingissä järjestettävässä sukutilaisuudessa, Koivula sanoo.
He pääsivät vihdoin mukaan suvun kokoontumiseen ja päivää oli odotettu innolla.
– Neljä vuotta on mielestämme sopiva tauko sukujuhlien välillä.

MARIANNA VANHALA, **JUUSO PETÄJÄ** ja **MARJA-RIITTA MÄNTTÄRI** (taulu 2948), Kotka
Tyttärensä ja toisen tyttärensä pojan kanssa juhlimaan lähtenyt Maria-Riitta Mänttari kertoo suvun merkitsevän yhteisöllisyyttä.
– On hienoa nähdä jonkun kaulassa samanlainen sukukoru. Sitten voi alkaa etsiä sukukirjasta kuinka läheisiä sukulaisia ollaan.
Marianna on ollut muutaman kerran mukana sukujuhlilla, mutta siskonpoika Juuso on ensikertalaisena mukana.
– Neljä vuotta on sopiva aika, sitä luultavasti kyllästyisi, jos juhlia järjestettäisiin useammin. On myös mukavaa, että suku kokoontuu eri paikoissa eri vuosina, naiset summaavat.

ESA-PEKKA, **JUHO-ANTTO** ja **SIMO-ERIK LIIKKANEN** (taulu 1665), Myllykoski
Veljekset olivat ensimmäistä kertaa mukana juhlilla ja heistä on mukavaa kuulua Mänttärin sukuun.
– Juhlilla voisi olla enemmän toimintaa, esimerkiksi jokin bändi soittamassa.
Pojat olivat kuitenkin tyytyväisiä juhlien tunnelmaan ja tuumasivat, että tapahtuma on hyvä järjestää neljän vuoden välein tulevaisuudessakin.

LEENA HUUHILO (taulu 2854), Anjala ja **ANNE VAKKARI** (taulu 1665), Myllykoski
Kymenlaakson asuihin pukeutuneet Huuhilo ja Vakkari ovat jo kokeneita sukujuhlakävijöitä.
Kolmea kautta Mänttärin sukuun kuuluva Vakkari oli mukana kymmenettä kertaa.
– Yksi kerta on jäänyt välistä ja silloin olin synnyttämässä.
Huuhilo kuuluu sukuun kahta kautta ja hän muistelee käyneensä juhlilla ensimmäisen kerran vuonna 1959.
– Itselläni on jäänyt kolmet juhlat väliin. Naisten mielestä juhlajärjestetään sopivin väliajoin.

SUKU MERKITSEE YHTEISÖLLISYYTTÄ

Sukujuhlan vieraat kertoivat mitä Mänttärin suku heille merkitsee, kuinka monta kertaa he ovat käyneet juhlilla ja onko neljä vuotta sopiva tauko juhlien välillä.

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti
MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943), kuvat

ALPO ja **PIRJO MÄNTTÄRI** (taulut 11494, 3090), Lahti
Sukujuhlat kiinnostavat pariskuntaa ja Pirjo on ollut mukana neljä kertaa. Alpolle sukujuhlista on tullut perinne, sillä hän on ollut mukana 1950-luvulta lähtien.
– Lähdin aina pienenä poikana isäni kanssa sukujuhlille, Alpo muistelee. Hänen mielestään juhlia kannattaa järjestää neljän vuoden välein.
Pirjo puolestaan on sitä mieltä, että tapahtumassa voisi käydä kahdenkin vuoden välein.

SANNA VAKKARI (taulu 5445), **JANNE** ja **SILJA HOVIARO**, Helsinki
Vakkari ja Hoviarot osallistuivat ensimmäisen kerran juhlisiin ja taisipa perheen Silja-tyttö olla sunnuntain nuorin juhlilija.
– Useat sukulaiset eivät ole vielä nähneet Siljaa, joten tämä on hyvä tilaisuus tavata heitä.
Vakkari ja Hoviaro tuumaavat, että pari vuotta juhlien välillä voisi olla sopivampi kuin neljä vuotta.
– Kyllä me joka tapauksessa innostumme vielä käymään sukujuhlilla muinakin vuosina.

TERTTU ja **TAUNO MALMINEN** (taulu 9422), Helsinki
Terttu kuuluu Mänttärin sukuun ja pariskunnan mielestä sukuun kuuluminen on mukava asia. Malmiset olivat ensimmäistä kertaa mukana Mänttärin sukujuhlilla, mutta Taunon suvun juhlilla he ovat käyneet aiemminkin.
– Olemme käyneet Helsingissä järjestetyissä Mänttärin sukutapaamisissa kerran.
He ovat sitä mieltä, että ihmiset voisivat tykätä, jos sukujuhlia järjestettäisiin tiiviimmin, mutta tiedostavat kuitenkin järjestelyiden vaativuuden.
– On hienoa, että juhlia jaksetaan järjestää.

*"Luonnostelen tussilla
useita kymmeniä
hahmoja nopein viivoin"*
Markku Huovila

Taiteilija kierrättää. Piirtäjä Markku Huovila käyttää töidensä pohjina muun muassa rakennustyömailta löytyneitä levyjä sekä suttupapereita, joissa on leikkausjälkiä. (Kuva: Marjut Lehto)

SUKUJUHLIEN NÄYTTELYSSÄ MONIPUOLISTA TAIDETTA

Näyttely kokosi yhteen 22 Mänttärin suvun taiteilijaa

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti

MARKO WAHLSTRÖM (taulu 1943) ja MARJUT LEHTO (taulu 11774), kuvat

Sukujuhaviikonloppu käynnistyi taidenäyttelyllä lauantaina 14. heinäkuuta. Perinteeksi muodostunut näyttely on ollut osana juhlia jo viisi kertaa.

Suvun taiteelliset sielut olivat jälleen tuoneet parhaimpia töitään esille. Näytteilleasettajia oli yhteensä 22 kymmenestä eri sukuhaarasta. Valtaosa heistä oli Suur-Kouvolan alueelta.

Näyttely koostui muun muassa öljy- ja akryylimaalauksista, tekstiili-, lasi- ja puutöistä sekä valokuvista.

Taidenäyttelyä siivitti **Emilia Toivosen** laulama ja **Otto Paasivirran** (taulu 10793) säestämä flamenco-musiikki. Kaksikko oli innoissaan esiintymisestään sukujuhlilla.

– Meillä ei ollut juuri minkäänlaisia ennako-odotuksia juhlassa esiintymisestä, mutta tunnelma oli oikein mukava.

Paasivirta on esiintynyt aiemminkin Viialan koululla noin 10 vuotta sitten.

– Se oli toisenlainen keikka, soittelimme rokkia täydelle salille.

Hän on asunut nyt kolme vuotta Espan-

jassa ja keikkailee siellä flamencon parissa. Toivonen puolestaan esiintyy Suomessa, niin ikään flamenco laulaen ja säestäen.

Suuria linjoja sulatetusta lasista

Hämeenkoskelainen **Sirkka Mänttari** (taulu 11480) on harrastanut lasitöiden tekoa jo yli 10 vuoden ajan ja hänellä on näyttelyitä vuosittain.

– Lasitöitäni on ollut esillä sukujuhlilla nyt neljä kertaa.

Mänttari luonnehtii itseään lähes joka alan harrastajaksi ja kädentaitaja onkin ehtinyt harrastaa kaikkea pitsinnypläyksestä posliininmaalaukseen. Lasi on kuitenkin saanut hänet valtaansa.

– Kävin lasikurssilla ja kiinnostuin lasitöiden tekemisestä sitä kautta. Minulta löytyy kotoa oma huone, jossa teen lasiesineitä.

Mänttari kertoo näkevänsä heti herätessään mitä alkaa seuraavaksi lasista muovata.

– Olen saanut joitakin ideoita myös

matkustellessani.

Hän sanoo käyttäneensä aluksi lasitöissään materiaalina Tiffany-lasia ja vähitellen siirtyneensä lyijylasin kautta sulatettuun lasiin.

– Teen lasitöitä kaikista aiheista ja suosin erityisesti suuria linjoja, enkä pidä kovin pikkutarkasta työstä.

Käsistään taitava ja mielikuvitukseltaan rikas Mänttari on tehnyt lamppujen varjostimia ja työn alla on saunan lasin muovaaminen uuteen uskoon.

– Lasityöt ovat mukava harrastus, jonka parissa aika kuluu nopeasti, hän hymyilee.

Nopeita hahmoja, rauhallisia pohjia

Tukholmassa asuva piirtäjä **Markku Huovila** (taulu 2018) on yhdistellyt töissään maalaamista akryylinväreillä sekä paperinukkemaisiä hahmoja.

– Piirrän hahmoja, leikkaan ne irti ja sommittelen maalatulle pohjalle. Asettelen

sukujuhlalat

hahmot haluamallani tavalla ja liimaan ne kiinni pohjaan.

Huovilan tekniikka on nopea ja hän onkin luonut kokonaisen näyttelyn Tukholmaan viikossa.

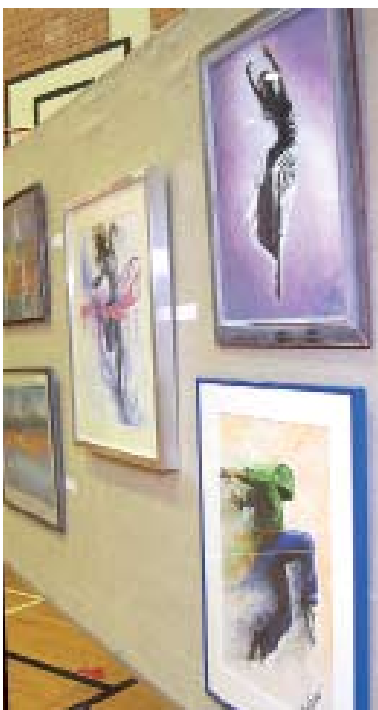
– Luonnostelen tussilla useita kymmeniä hahmoja nopein viivoin ja valitsen parhaimmat lopulliseen työhöni.

Lisäksi Huovila tekee verbaalisia pila-piirroksia ja sarjakuvastrippejä.

– Osallistuin kerran Helsingin Sanomien pilapiirroskilpailuun ja tein päivän aikana neljä kuvaa, jotka ehdin lähettää juuri ajoissa.

Huovila koki iloisen yllätyksen kuullessaan viikkoa myöhemmin, että oli voittanut kilpailun. Hän on tehnyt akryylimaalauksen ja tussipiirrosten yhdistelmiä nyt muutamien vuosien ajan.

– Pääasiassa kuitenkin piirrän, mutta myös vesivärimalauksia on tullut tehtyä. Ilman hahmoja työt ovat rauhallisia.

Tanssia maalauksina. Lahtelaisen Mirva Kirvesniemen tanssijat erottuivat näyttelyn teosten joukosta.

Kortelaiset esillä. Armi Kortelainen oli asettanut näytteille veistoksiaan. Erkki Kortelaiselta oli esillä keramiikkaa, öljyväritöitä ja grafiikkaa.

Yllätysnumero. Sukujuhlan taidenäyttelyn musiikillisesta annista vastasivat Emilia Toivonen (laulu) ja Otso Paasivirta (kitara) flamenco-esityksellään.

Puuta ja metallia. Sippolalaisen Leena Pousin veistokselliset työt puhuttelivat.

Hevosia, hevosia. Margit Hällmanin betonityöt tulivat tutuiksi jo Haminassa. Uusia hevosenpäitä oli esillä Myllykoskella.

Lasin taitaja. Sirkka Mänttari kertoo tekevänsä perinteisten lasitöiden lisäksi myös abstrakteja töitä liittämällä erilaisia lasia yhteen. (Kuva: Marjut Lehto)

Perinteistä käsityötä. Sippolalaisen Ritva Kujanen poppanat kiinnostivat sukujuhlaväkeä.

Nuori juhlija. 9-vuotias Veera Lehtomäki kirjoitti sukujuhlakokemuksensa.

IHANAT JUHLAT, JOISSA SAI TAPUTELLA!

VEERA LEHTOMÄKI (taulu 11020)

Joka neljäs vuosi järjestetään sukujuhla ja viime vuonna se järjestettiin Viialan hallissa Myllykoskella. Siitä saamme kiittää Mänttärin Sukuyhdistystä, joka kaikkien iloksi järjesti mielenkiintoisia esityksiä.

Ennen sukujuhlaa oli kuitenkin sukukokous. Kokouksessa valittiin valtuuskunnan puheenjohtaja eli suvun päämies. Valtuuskunnan puheenjohtajan työhön astui **Anssi Paasivirta** (taulu 10793). **Jorma Mänttari** (taulu 11480) luopui puheenjohtajan tehtävästä. **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) on johtokunnan puheenjohtaja ja luki suvun toimintakertomuksen.

Sitten pääsi sukujuhla alkuun. Torviorkesteri astui lavalle ja soitti hienosti pari kappaletta. **Eila Korjala** (taulu 8562) kertoi sukuyhdistyksen perustamisesta ja suvun miehet esittivät ensimmäistä sukukokousta. Metallimiesten kuoro lauloi hienosti pukeutuneina ja harjoiteltuna kauniisti kappaleita.

Juhlapuheen piti professori ja hieno oli puhe, vaikka ehkä vähän mutkikas. Juontaja **Markku Pakkanen** (taulu 2852) sanoi puheen jälkeen ”Mitäs tähän nyt oikein sanoisikaan?”.

Elina Lehtomäki ja **Svetlana Hoppo** soittivat pianoa ja alttoviulua, ja se kuulosti kauniilta. Sen jälkeen sirkuskoulu Bravuuri esiintyi. Esitys oli hauskaa katseltavaa, kun nuoret taivuttelivat vaikka mitä. Ihanaa ohjelmaa ja sai taputella.

Mukava oli juhla ja sukulaiset olivat tyytyväisiä. Sukutuotteita oli myytävänä. Sukua sai myös tutkia ja tarkistaa omat tiedot netistä tai sukukirjasta. Ihana juhlat!

Työpöydän äärellä. Vanhat kolikot muovautuvat kolikkotaiteilija Erkki Asunmaan käsissä toinen toistaan kauniimmiksi tauluiksi ja patsaiksi.

ERKKI ASUNMAA PYÖRÄYTTÄÄ PENNIT TAITEEKSI

Tamperelaisen kolikkotaiteilijan ennätystaulussa on 22 000 kolikkoa

MARJUT LEHTO (taulu 11774), teksti ja kuvat

Perhon sukuhaaraan kuuluva tampere-
lainen kolikkotaiteilija **Erkki Asunmaa**
(taulu 1302) on luonut kolikoista taidete-
oksia yli 20 vuoden ajan.

– Olen aina pitänyt käsin tekemisestä ja
olen itseoppinut kolikkotaulujen tekijä.

Innostus harrastukseen lähti siitä, kun
hänen isänsä oli keräillyt vuosien varrella
erilaisia kolikoita ja niille täytyi keksiä
jotakin käyttöä.

– Aloin tehdä kolikoista taulua, mutta
käyttämäni liima ei ollut tarpeeksi teho-
kasta ja kolikot tippuivat teoksesta, hän
muistelee.

Asunmaa ei kuitenkaan jättänyt yrittä-
mistä yhteen kertaan, vaan jouduttuaan

sairaslomalle, hän innostui yrittämään
uudelleen. Hän hankki kunnollista liimaa
ja onnistui kolikkotaulun tekemisessä.

Hän laskeskelee, että on tehnyt yhteensä
200–300 teosta, joista vajaa kolmasosa
komeilee hänen asunnossaan. Valtaosa
teoksista on päätyntä koristamaan hänen
sukulaistensa sekä ystäviensä seiniä.

– Teosten tekemiseen kuluva aika sekä
kolikkomäärä riippuu siitä kuinka suuri
taulusta tai patsaasta tulee. Keskimäärin
aikaa kuitenkin kuluu pari viikkoa ja ko-
likoita useampia tuhansia.

Maisemat lähellä sydäntä

–Lähdin juuri ajokortin saatuani ajamaan

pohjoiseen ja Lapin sekä Norjan maisemat
tekivät minuun suuren vaikutuksen ja
suurimman osan tauluista aiheena ovatkin
vuoret ja meri, Asunmaa tuumaa.

Maisemien lisäksi kolikkotaiteilija on in-
nostunut muotoilemaan kolikoista liekkejä
niin patsaiksi kuin tauluihinkin. Taustalla
piilee uni, joka sai Asunmaan kokeilemaan
markkojen ja pennien pyörittämistä liekin
muotoon.

– Heräsin eräänä yönä uneen, jossa tein
suuren liekin kolikoista. Nousin ylös ja kir-
joitin lapulle sanan liekki, jotta muistaisin
unen myös aamulla.

Myös taivaankappaleet ovat aina kie-
hottaneet taiteilijaa ja hänen teoksistaan

*"Keskimäärin aikaa
kuluu pari viikkoa ja
kolikoita useampia
tuhansia."*

Erkki Asunmaa

löytyykin muun muassa Saturnuksia sekä auringonpimennyksiä.

– Lapsenlapseni ovat suuria Tappara-faneja ja olen tehnyt heille kolikoista taulut, joissa on joukkueen logo, Asunmaa kertoo ja näyttää, että myös omalla seinällä komeilee suosikkijoukkueen logo.

Suomen Guinnessin ennätys

Asunmaan suurimmassa kolikkotaulussa on yli 22 000 kolikkoa ja se onkin päätynyt Suomen Guinnessin ennätykseksi vuoden 2000 juhlaakirjaan.

– Poikani ja hänen avovaimonsa lähettivät kuvan ja tiedot teoksestani Lontooseen Guinnessille ja jonkin ajan kuluttua tuli

tieto, että kyseessä on uusi Suomen ennätys, hän hymyilee.

Kolikkotaiteilijan teokset ovat saaneet enemmänkin näkyvyyttä ulkomailla, sillä hänen ystävänsä ehdotti myyntinäyttelyä Floridassa.

– Viikon mittaisella matkalla näin Amerikan sukulaisiani ja sain osan tauluistani kaupaksi. En ole kuitenkaan pitänyt enempää myyntinäyttelyitä, sillä teen teoksia mieluummin omaksi ja sukulaisteni iloksi sekä näyttelyihin nähtäväksi kuin myytäväksi.

Asunmaa aikoo jatkaa kolikkotaiteen tekemistä myös tulevaisuudessa, sillä markkojen ja pennien näpertämisestä on tullut miehelle rakas harrastus.

MARKKU PAKKASELLE JA PORVARIN TAKSIKULJETUKSELLE YRITTÄJÄPALKINTO

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
HANNU MÄKINEN (5220), kuva

Autoilija **Markku Pakkanen** (taulu 2852) ja Porvarin Taksikuljetus Ay saivat Anjalankosken Yrittäjät ry:n myöntämän vuoden 2012 yrittäjäpalkinnon. Tärkeimpänä myöntämisperusteena oli yrittäjien välinen lähes 20 vuotta kestänyt menestyksekkäs yhteistyö. Vastaavanlaista yhteistoimintaa ei maassamme juuri tavata.

Pakkanen aloitti taksiyrittäjänä vuonna 1991. Hänellä on kolme taksia, joista yhdellä voi kuljettaa pyörätuoleja. Hän työllistää paitsi itsensä myös kolme muuta henkilöä sekä lisäksi vaihtelevasti tilapäisiä keikkakuskeja.

Sauli Porvari (taulu 7796) sai ensimmäisen taksiluvan vuonna 1995. Porvarin Taksikuljetus Ay syntyi silloin, kun tämä yritys vuonna 2003 liitettiin hänen vanhempensa firmaan. Porvarin Taksikuljetus työllistää kokopäiväisesti Sauli, **Eira** ja **Isto Porvarin** lisäksi kaksi muuta henkilöä sekä tilapäisiä työntekijöitä muutaman. Yhtiöllä on kolme taksiautoa, joista kaksi on invavarustettuja.

Yhteisyritys syntyi avuntarpeesta

Pakkasen ja Porvarin yhteisyritys Ma-Sa Lines Ay syntyi vuonna 1999. Yhtiö työllistää kokopäiväisesti kaksi henkilöä. Yrityksessä on neljä 16–20-paikkaista linja-autoa, joista kahdessa on invavarustus.

Yrittäjät sanovat, että yhteistyö lähes 20 vuotta sitten alkoi avuntarpeesta. Ensin se oli viikottaista, mutta muuttui hyvin pian päivittäiseksi.

He toteavat, että vuosien saatossa taksipalvelu on muuttanut luonnettaan. Kuljetuksen ohella siihen sisältyy paljon sosiaalista työtä kuten asiakkaan auttamista erilaisten asioiden hoitamisessa ja huolehtimisessa.

Yhteensä Pakkasen ja Porvarin yritysten työllistävä vaikutus on 11 päätoimista henkilöä sekä vaihtelevasti tilapäistä työvoimaa.

Toimiva kumppanuus. – Avuntarpeesta syntynyt yhteistyömme on onnistunut varsin hyvin, Markku Pakkanen toteaa.

*"Omiin korviin puhe kuulosti
kuin kissatappelulta,
jossa mulkoillaan puolin ja
toisin ja suu käy vauhdilla.."*
Heini Villikka

Jos tahdot elämäsi haastetta, jännitystä ja todellista seikkailua, lähde opiskelija-vaihtoon Kiinan Harbiniin. Vietin kaupungissa ehdottomasti elämäni parhaat 4,5 kuukautta viime vuoden keväänä.

Harbin sijaitsee Heilongjiangin provinssissa, Pekingistä noin 1 300 kilometriä pohjoiseen. Kaupunkia kutsutaan itämaiseksi Pietariksi, koska se tunnetaan venäläis- ja eurooppalaisvaikutteisesta arkkitehtuuristaan.

Opiskelin Northeast Forestry University -yliopistossa. Luokallani oli oppilaita Venäjältä, Koreasta ja Ranskasta. Oppilaita koulussa oli 27 000 ja kampus-aluekin oli noin 136 hehtaaria. Alueelta löytyi pesula, jäätelöbaari, kahviloita, posti, kaksi pankkia, kaksi kampaamoa, optikkoliike ja lukuisia pieniä kauppoja, jotka myivät paistettuja makkaroituja, tuoreita sämpylöitä, pesuaineita ja muita käyttötavaroita.

Kielen opettelu välttämätöntä

Aloitin heti perille päästyäni kiinan kielen opiskelun. Harbinissa puhutaan erittäin vähän englantia, joten alkeiden opettelu oli aivan välttämätöntä, jotta sai perusasiat hoidettua.

Kiinan kielessä on neljä erilaista toonia. Ensimmäinen kulkee tasaisesti, toisessa tooni nousee voimakkaasti ylös, kolmannessa se laskee alas ja nousee saman tien takaisin ylös. Viimeinen tooni laskee jyrkästi alas. Sana voi saada ihan uuden merkityksen riippuen siitä, mitä toonia käytetään. Haastetta lausumiseen luo, että sanassa on lähes aina useampi erilainen tooni.

Jokainen, joka on joskus matkustellut ulkomailla, tietää aina Coca-Colaa tilatessaan, että tulee varmasti ymmärretyksi. Kiinassa tuntui kuin olisimme eläneet kuplassa: kukaan ei ymmärtänyt, jos sanoi Coca-Cola. Sana täytyy sanoa juuri heidän omalla kielellään ja oikealla painollaan, jotta saa asiansa ymmärretyksi.

Toinen hyvä esimerkki on jokapäiväinen sana riisi. Jos ravintolassa ei osaa oikealla äänenpainolla sitä sanoa, ei kukaan ymmärrä ja pahimmillaan saattaa olla koko ravintolan henkilökunta "möllöttämässä" silmät suurina, että mitä ihmettä asiakas tahtoo.

Kirjaimia keltaisesta pussukasta

Kiinan kielessä opettajana meillä oli Cui Haiyn, ihastuttava keski-ikäinen rouva. Hän puhui melkein ymmärrettävän sujuvaa englantia ja opetus oli mielekästä; harjoittelimme jokainen vuorollamme erilaisia ääntämisistä ihan alkeista lähtien.

Kuuntelun kurssilla meitä opetti Hu YuJuan, keski-ikäinen ylittynyt rouva, joka

Viimeinen päivä. Kouvolainen Heini Villikka vietti 4,5 kuukautta opiskelijavaihdossa Kiinan Harbinissa.

ei puhunut kahden ensimmäisen tunnin aikana kuin viisi sanaa englantia, joten voitte kuvitella miten kiinankielen täyteistä opetus oli.

Ensimmäisen tunnin aluksi hän kaivoi pienestä keltaisesta kirjoitusta pussukasta opetuskortit. Aivan kuten ala-asteella, korteissa oli kirjaimia, kuvia lapsista ja eläimistä. Jokainen sai taas vuorollaan lausua ääneen ja välillä kaikki yhdessä. Meille suomalaisille on yleensä vaikeaa yrittää lausua erilaisia s-äänteitä, mikä teetti monta pitkää iltaa niitä opetellessa, eivätkä ne siltikään sujuneet aina oikealla tavalla.

Kolmas kurssi painottui kirjoittamiseen. Kaikki kurssit tukivat toisiaan, mikä helpotti opiskelua. Pääpaino opiskeluillani oli kuitenkin kansainvälisen kaupan opinnoissa, jotka pidettiin englanniksi.

Kulttuuri vaatii totuttelua

Kiinalainen kulttuuri on aivan erilaista suomalaiseseen kulttuuriin verrattuna. Kii-

toisen mennä edelleen tai autot antaisivat tietä jalankulkijoille, maa olisi kaaoksen vallassa.

Monta luukkuu sairaalahoitoon

Pääsin myös kokemaan mitä on olla yksin ja sairastaa ulkomailla. Sairastin aluksi useamman viikon flunssaa, johon sain lääkäriltä lääkkeitä. Aloin jo hieman parantumaan, kunnes tauti tuli paljon kovemmin takaisin.

Eräänä sunnuntaina kävin kampuksen sairaalassa lääkärin vastaanotolla ja ele- kielellä oli selvittävä, koska lääkäri ei puhunut sanaakaan englantia. Lääkäri käski palaamaan seuraavana päivänä röntgeniin, jotta nähdään mikä minulla on.

Aamulla menin taas sairaalaan, jossa ensin kirjaututaan yhdelle luukulle ja maksetaan toiselle. Seuraavaksi pääsin lääkärin vastaanotolle, josta röntgeniin lupapaperin kanssa ja uudelleen luukulle maksamaan, jotta vihdoin pääsin keuhkokuvaan.

Röntgen oli erikoinen paikka, jossa ison

Diagnoosi monen mutkan jälkeen

Iltasella menin uudestaan tapaamaan lääkäriä. Nyt olin saanut omalääkärikseni naisen, joka puhui hieman englantia. Hänellä oli sanakirja puhelimesta auki, kun hän tuli minua tapaamaan ja näin sain hyvin kommunikoitua.

Mukaani lähti kiinalainen ja venäläinen kaveri tulkiksi. Kiinalaistyttö puhui venäjää, mutta ei englantia. Niinpä hän käänsi lääkärin puheet kiinasta venäjäksi ja venäläistyttö kertoi minulle huonolla englannillaan. Pakostikin siinä tuli mieleen lapsuusajan rikkinäinen puhelin -leikki.

Viimein sain diagnoosin: kuumeeton keuhkokuume. Jouduin käymään 10 päivän ajan kahdesti päivässä ottamassa antibioottia suoraan verisuoneen. Olisin joutunut olemaan koko ajan sairaalassa, mutta onnekseni asuntola oli niin lähellä, että sain käydä siellä yöpymässä.

Kiinalaisessa sairaalassa hoitajien työ on ainoastaan lääkkeen antaminen. Ruoka, peseytyminen ja kaikki muu kuuluvat

KIINA TARJOAA JÄNNITYSTÄ JA SEIKKAILUA

Anjalankosken Enäjärvellä syntynyt Heini Villikka, kirjoittaa kokemuksiinsa opiskelijavaihdosta, johon kuului myös potilaskäynti paikallisessa sairaalassa.

HEINI VILLIKKA (taulu 3472) teksti ja kuvat

nalaisia on kahdenlaisia: suurin osa on mahdollottoman ystävällisiä ja auttavaisia. Vastakohtana tälle ovat kauppojen myyjät, jotka eivät usein edes suvaitse vilkaista ja tervehtiä kauppaan astuvaa asiakasta, vaan istuvat nurkassa naama korvia myöten riisikupissa.

Kiinalaisten ihmisten puhe kuulostaa ulkomaalaisen korvissa hyvin temperamenttiselta ja voimakkaalta. Välillä kaupungilla tuli seurattua naisten välistä keskustelua: omiin korviin puhe kuulosti kuin kissatappelulta, jossa mulkoillaan puolin ja toisin ja suu käy vauhdilla.

Kiinassa on ihan normaalia, että ihmiset kaivavat nenäänsä ja sylkevät joka paikassa; ravintoloissa, linja-autoissa, ostoskeskuksissa ja kaduilla. Sen kyllä ymmärtää, kun ilmansaasteet etenkin kesäaikana ovat valtavat, mutta kyllä se teetti jonkin verran totuttelua.

Myös etuileminen oli röyhkeää. Suomessa olen tottunut odottamaan vuoroani erilaisissa tilanteissa, mutta Kiinassa oli pidettävä puolensa, koska muuten sai odottaa vuoroaan hyvinkin kauan. Esimerkiksi vessajonossa tai linja-autopysäkillä täytyi pelata kyynärpäätaktiikalla. Senkin asian pystyi ymmärtämään, koska Kiinassa on niin valtavasti ihmisiä; jos jokainen antaisi

sinisen oven takana ihmiset odottivat kuin liukuhihnalla päästäkseen kuvauksiin. Mies huusi ovelta seuraavan potilaan sisälle ja mikrofonin kautta neuvoi mitä piti tehdä.

Kohdallani hän joutui tulemaan kopista ulos ja neuvomaan, koska en ymmärtänyt mitä mies yritti sanoa. Röntgenissä oltiin kaikki vaatteet päällä, mikä tietysti nopeutti toimintaa. Lääkärit antoivat diagnoosin, josta en mitään ymmärtänyt ja sanoivat, että iltapäivällä on tultava takaisin.

Siinä vaiheessa aloin pelätä, että mitä voi olla vikana, kun hoitajalta sen verran ymmärsin, että maksaessasi tämän pääset saman tien sairaalaan sisälle. Hän vielä painotti, että minun olisi syytä tulla hoitoon. Hoitajat osoittivat keuhkoja ja sydäntä todeten, että jotakin on löytynyt. En vielä iltapäivästäkään tiennyt, mikä minulla oli.

Vastakohtien Harbin. Lähellä Northeast Forestry University -yliopiston kampus-aluetta näytti tältä.

sukulaisille. Jos ei ole lähiomaisia, voi sellaisen myös palkata.

Hoitajista kukaan ei puhunut englantia. Yleensä, jos he pistivät ohi suonen, he osasivat sanoa "Sorry!". Muuten toimenpide oli pelkkää elekieltä. Kaikki oli todella alkeellista, mutta ei auttanut kuin luottaa siihen, että saan hyvää hoitoa – ja, että tippapullossa, jossa aina luki nimeni, oli sitä tavaraa, jota siellä pitikin olla.

Kirjoittaja opiskelee Kouvolan Ammatikorkeakoulussa kansainvälisen kaupan tradenomiksi. Hän kertoo lähteneensä viime helmikuussa uudelleen samanlaiselle matkalle maapallon toiselle puolelle.

Perheet kohtasivat. Sergio (vasemmalla), Vera, Eira Porvari, Luana, Riku Porvari, Thiago ja Sauli Porvari lähdössä kohti Helsinki-Vantaata. Perhe haki brasilialaisen Luanan kotiin ja samalla perheet saivat tavata toisensa. – Yhteistä kieltä meillä ei ollut, mutta uiminen järvessä ja yö aitassa olivat Luanan mukaan upea elämys koko perheelle, Eira kertoo.

VAIHTO-OPPILAAT OVAT TUONEET MAAILMAN KOTIIMME

Porvarin yrittäperheessä on asunut ja elänyt kuusi nuorta.

EILA KORJALA (taulu 8562), teksti
PORVAREIDEN KOTIALBUMI, kuvat

Kouvolan Liikkalassa asuvien **Eira** ja **Sauli Porvarin** (taulu 7796) perheessä on eletty hyvin kansainvälistä elämää viimeiset 10 vuotta, sillä omien lasten, **Panun**, **Iston** ja **Rikun**, lisäksi heillä on asunut nuori jostakin päin maailmaa aina 10 kuukautta kerrallaan.

Nämä lukioikäiset nuoret ovat olleet vaihto-oppilaita, jotka ovat löytäneet Suomen ja liikkalalaisen Porvarinperheen vaihto-oppilasjärjestö AFS:n avustuksella.

Kulttuurishokista Porvarit eivät tiedä mitään, mutta kielitaito on kohentunut kaikilla samoin kuin rohkeus puhua englantia, joka muuttui kotikieleksi aina, kun uusi vaihto-oppilas saapui perheeseen.

Normaalia lapsiperheen arkea

Kun ystävät ja tuttavat ovat arvelleet, että vieraiden lasten asuminen perheessä on varmasti tuottanut paljon ylimääräistä työtä, Porvarit toteavat, että asia on melkein päinvastoin.

– Eiväthän he ole olleet meillä vieraina, vaan he ovat olleet meidän lapsiamme. Olemme eläneet tavallista arkea, lapset ovat käyneet koulua ja me vanhemmat olemme kuljettaneet heitä harrastuksien pariin. Olemme kaikki syöneet samaa ruokaa ja kaikki lapset ovat osallistuneet kodin töihin aivan samalla tavalla, Eira kertoo.

Hän muistelee, miten kerran, kun vaihto-oppilas oli saapunut perjantaina,

niin tämä jo lauantaina leikkasi pihamaalla ruohoa.

Maaailma on pieni

Nuoret ovat tulleet aina syyskesällä koulujen alkamisaikaan, ja seuraavan juhannuksen tietämissä on jätetty haikeat jäähyväiset. Näiden 10 vuoden aikana Porvareilla on ollut kaikkiaan kuusi nuorta ja heidän kotimaansa sijaitsevat ympäri maailmaa : Brasilia, Japani, Saksa, Chile ja Italia. Tuntuu kuitenkin siltä, että ainakin nuorten maailma on kaikkialla lähes samanlainen.

– He kuuntelevat samaa musiikkia, he ihailevat samoja kuuluisuuksia ja lukevat netistä samoja asioita eikä ruokakaan tuota

perhe

ongelmia; kaikkien suosikkeja tuntuvat olevan pasta ja pizza, Sauli kuvailee.

Vain Suomen talven hyytävät tuulet ja kovat pakkaset saattoivat ensi alkuun olla täysin käsittämätön kokemus lämpimämmästä maasta tulleele. Heidän ensimmäinen vaihto-oppilaansa, Brasilista tullut 16-vuotias **Joao Vitor**, eli suomalaisittain Jokke, oli monena syksyisenä aamuna lähdössä kouluun hyvin kevyesti puettuna. Vanhempien oli pakko huutaa Brasilian poika takaisin ja lisätä hänelle vaatekassaa.

Toinen hieman vaikeuksia aiheuttanut asia on ollut se, että Suomessa nuorten on osallistuttava kotitöihin. Varsinkin Etelä-Amerikan maissa monissa perheissä käy taloudenhoitaja kuutena päivänä viikossa tekemässä sellaiset pikkutyöt kuten sängyn petaaminen, ruoanvalmistus, pyykinpesu tai WC:n siivous.

Liikkalassakin voi harrastaa

Osa vaihto-oppilaista on käynyt lukiota Inkeröissä ja toiset Kouvolassa. He ovat kaikki pitäneet suomalaisesta koulumuodosta, sen oppilaskeskeisyydestä ja siitä, että opettaja ei ole ehdoton auktoriteetti, vaan hänen kanssaan voi keskustella asioista ja häntä saa jopa sinutella. Koulussa yksi vuoden kohokohdista oli Vanhojen päivän tanssit.

– Japanilaisen **Atsukon** kanssa ompeelimme hänelle kauniin punaisen tanssiaispuvun tähän lukion odotettuun juhlaan, Eira muistelee.

Harrastuksia nuoret ovat löytäneet vaivatta koulutovereiden ja Porvarin per-

heen myötä, ja vaihto-oppilasjärjestökin tarjoaa erilaisia matkoja ja tapahtumia. Se myös tukee oppilasta, kun tämä opiskelee kohdemaan kieltä ja kulttuuria. Porvarin vaihto-oppilaat ovat olleet mukana järjestön Lahden paikallisyhdistyksen järjestämissä tapahtumissa ja ovatpa he käyneet AFS:n järjestämällä laskettelulomallakin Pyhätunturilla.

Sauli huomauttaa, että kyllä Liikkalassakin voi harrastaa.

– Kun Liikkalan VPK:n joukkue voitti Anjalankosken kaupungin mestaruuden lentopallon puulaakisarjassa, joukkueessa pelasi myös meidän silloinen vaihto-oppilaamme, hän kertoo.

Chileläinen **Juan Pablo** taas osallistui hirvijahtiin ja kävi usein läheisellä ratsastuskoululla ratsastamassa.

Yhteyttä pidetään jatkuvasti

Vaikka 10 kuukauden pituinen aika Suomessa päättyi, ja nuoret matkasivat omaan kotimaahansa, yhteys Liikkalaan ei katkennut. Viestejä, kirjeitä ja paketteja tulee jouluksi, merkkipäiviksi ja ihan ilman syytä – muuten vain. Viesteissä kerrotaan ikävästä: ikävöimme teitä, äiti ja isä sekä velipojat.

Nuorten vanhemmatkin ovat tulleet tutuiksi. Brasilialaisen **Luanan** vanhemmat vierailivat Porvareilla kesäiseen aikaan ja he saivat ikimuistoisen elämyksen, kun heidät sijoitettiin aittaan nukkumaan.

Italialaisen **Saran** äidin Eira tapasi matkallaan Italiassa ja saksalaisen **Eiken** kotonako perhe on ollut kyläilemässä. Eiken isä kutsui heidät myös 60-vuotispäivilleen

ja Eike tyttöystävineen, veljineen ja vanhempineen olivat sitten vastavuoroisesti Eiran ja Saulin syntymäpäiväjuhlassa.

Kun Eiken isä, Saksassa arvostettu koulutuksen asiantuntija, oli kutsuttu Suomeen Goethe Instituuttiin luennoimaan, hän samalla matkalla kävi myös Liikkalassa.

Kaikkinaisen yhteydenpito on nykyisin helppoa ja vaivatonta.

– Tiedämme aina, mitä lapsillemme kuuluu: Jokke on nykyään insinööri, joka vastaa öljynporauslautan navigoinnista, Atsuko valmistui kättilöksi, Eike opiskelee matematiikkaa, Juan Pablo geologiaa ja Luanasta tulee toimittaja. Sara, joka on vielä lukiossa, haluaa tulkiksi. Haluamme seurata heidän elämänsä ja iloita yhdessä heidän elämästään, Porvarit sanovat.

Eira toteaa, että se aika, jonka nämä nuoret ovat olleet osana heidän jokapäiväistä elämäänsä, on ollut niitä elämän ruuhkavuosia, mutta se on ollut myöskin elämää parhaimmillaan.

– Maailma ikään kuin tuli kotiimme heidän mukanaan. Koimme kaikki uudenlaista yhteyttä ylitse kulttuurirajojen ja saimme uusia ystäviä. Yksinkertaisesti tämä on ollut hirveän kivaa, Eira sanoo hymyillen.

Kouvola Sarkolan Rotary-klubi tarjoaa vuosittain yhdelle kouvolaalaisnuorelle mahdollisuuden lähteä vaihto-oppilaaksi ulkomaille. Haku aika on parhaillaan meneillään. Myös syksyllä Kouvolaan saapuvalla vaihto-oppilasnuorelle etsitään parhaillaan isäntäperheitä. Tarkempia tietoja verkkosivuilta <http://www.ryefinland.com/> tai Kirsi Juuralta sähköpostitse kirsi.juura@ctse.fi tai puhelimitse 040 591 3339.

Yllätysvierailulla. Japanilainen Atsuko poikkasi Liikkalassa juhannuksena 2011. Tämä oli jo toinen kerta vaihtovuoden jälkeen, kun Atsuko kävi Porvareilla. Juhannuspäivän kahvihetkestä nauttimaan myös **Leena**-mamma.

Aikainen aamuherätys. Eiken tyttöystävä Hanna, Riku Porvari ja Eike yhteiskuvassa ennen kuin nuoret ovat lähdössä takaisin Saksaan lomailtuaan viikon Liikkalassa.

Hirvijahdin lomassa. Makkara maistui metsästyksessä. Tuolla Riku Porvarin kanssa Juan Pablo Chilestä.

Urakkanaiset.
Eeva Puustinen
(vasemmalla) ja
Aini Rantanen
Rantasen
keittiössä. Pöydällä
on kuva-albumeita
ja -laatikoita.

LEENA MOROTTAJA, teksti ja kuvat (taulu 10 774)

SUVUN KOKOELMASSA 3000 VALOKUVAA

Kaikki alkoi ”Kalle-Kustaan Empsun” kenkälaatikollisesta kuvaa

Vuoden 2000 millennium-sukujuhlien erikoisuutena oli ”Empsun valokuva-albumi”, jonka **Aini Rantanen** (taulu 11080) oli koonnut ”Kalle-Kustaan Empsun”, lahjakkaan valokuvaajan **Emil Mänttärin** (taulu 4457) ottamista kuvista. Näin alettiin koota valokuvakokoelmaa, joka on nyt suvun arkistokellarissa. Siinä on lähes 3000 kuvaa.

Sukukirjan toimittanut espoolainen **Eero Mänttari** (taulu 10787) oli ollut puheissa Museoviraston kuva-arkiston yli-intendentti **Sirkku Döllen** kanssa ja saanut vinkin, että Museovirasto tallentaisi valmiiksi järjestetyt kuvat. Samaan aikaan kirjoiteltiin lehdissä innokkaasti vanhojen valokuvien kohtelusta: niitä ei saa hävittää ja ne pitäisi identifioida.

Suvun aktiivit innostuivat etsimään jo kertyneet kuvat. Pidettiin tunnistus-tapahtuma, johon suvun hyvämuistiset vanhat miehet osallistuivat. Ensin eroteltiin sukulaiset muista, sitten yritettiin tunnistaa henkilöt. Pääosa kuvista jäi Aini Rantasen ja **Eeva Puustisen** (taulu 4019) tunnistettaviksi.

Albumeja alkoi kertyä runsaasti

Eero Mänttari kehotti pyytelemään tauloista ja tuttavilta lisää kuvia. Kokoelman runkoksi tuli kenkälaatikollinen ”Empsun” otoksia.

Albumeja alkoi kertyä: Rannanmaan, Uutelan, Metsä-Huovilan, Paterin, Pajulan, Mäkelän, Rinnemaan ja Eerolan väki sekä Eero ja **Hilma Mänttari** luovuttivat kuviaan joko pysyvästi tai lainasivat niitä kopioitaviksi. Ehkä suurimman lahjoituksen vanhojen kuvien osalta on tehnyt **Markku Mänttari** (Mattila) (taulu 3837).

Eero Mänttari teki jälleen ison työn, kun hän skannasi ja numeroi kuvat, teetti niistä kopiot sekä luetteloi osan kuvista. Myös **Timo Huovila** (taulu 2007) kopioi tietokoneelleen kuvia. Loput jäivätkin Aini Rantasen ja Eeva Puustisen työksi.

Alkuperäiset kuvat Museovirastoon

Suururakan kuvien tunnistamisessa tehneet Eeva Puustinen ja Aini Rantanen muistelevat työnsä Rantasen keittiön pöydän äärellä, ja tutkivat jäljellä olevaa työtä.

– Varsinainen tunnistus aloitettiin vuoden 2006 aikana, ja työ jatkuu edelleen.

Tunnistusta tehtiin aamusta iltaan. Lopuksi olimme silmät sirrillään ja mieli niin turhana, ettemme enää tunteneet numeroita. Kiirettä ei ollut, mutta huomenna piti olla valmista, he kertovat.

Kuvasaika, paikka ja henkilöt piti siis selvittää. Ne merkittiin luetteloon. Suurista ryhmäkuvista, kuten sukujuhlista, tuli pitkät henkilöluettelot. Kaikkiaan runko-luettelossa on yli 120 sivua.

Eero Mänttari oli sopinut, että alkuperäiset kuvat luettelointeeseen toimitetaan Museovirastoon. Suvun arkistoon jäivät kopiot ja dvd-levylle tallennetut kuvat. Lisäksi sukuyhdistyksen hallussa on paljon tunnistamattomia kuvia jäljellä.

Kun Mänttärin Sukuyhdistys halusi antaa läpileikkauksen suvun kuva-arkistosta, koottiin vuosi sitten kuvakirja ”Suku kuvina”. Teoksessa on suvun alkukodin maisemia, elämän kulkua, sukutapahtumia ja epookkikuvia.

– Tunnista vanhat valokuvasi vaikkapa kirjoittamalla tiedot kuvan taakse. Neljäs sukupolvi ei välttämättä enää tunne kuviesi kohteita, Rantanen ja Puustinen kehottavat.

Suku kuvina -kirjaa voi ostaa 22 eurolla. Katso tilaustiedot Niinipuun takasivulta.

Kuva: Erkki Punttila

Kuva: Juhani Eriksson

SAMULI SIPILÄ 75 VUOTTA

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan jäsen **Samuli Sipilä** (10775 ja 1683) täytti 75 vuotta 13.9.2012. Hän on ollut vuosia sukuyhdistyksen kantavia voimia sekä istunut valtuuskunnan jäsenenä 28 vuotta ja johtokunnassa viisi vuotta.

Sukujuhlien järjestäjänä ja ohjelmien esittäjänä hän on ollut korvaamaton apu sekä aina käytettävissä. Taitavana ja tunnettuna musiikkimiehenä Sipilä on vuosikymmenten ajan tuonut panoksensa sukujuhlien ja muiden tapahtumien ohjelmaan.

Ansioistaan hänet kutsuttiin viime vuoden sukujuhlissa sukuyhdistyksen kunniajäseneksi.

Sipilän ansiot eivät rajoitu vain Mänttärin sukuun, vaan hän on laajasti tunnettu Kymenlaaksossa musiikkimiehenä muun muassa Kaakon kamarikuoron perustajana ja johtajana sekä **Uuno Klamin** musiikkijuhlien järjestäjänä. Ansioistaan musiikin saralla hän on saanut director cantus -arvonimen.

SUVUN VANHIN VILHO KEKKONEN 104 VUOTTA

Jyväskyläläinen diplomilaulaja, director cantus **Vilho Kekkonen** (taulu 12644) täytti tänä vuonna kunnioitettavat 104 vuotta. Hän on syntynyt 21.2.1909. Kekkonen on ollut Mänttärin suvun vanhin jo neljän vuoden ajan.

Kekkonen asuu Jyväskylässä palvelutalossa puolisonsa **Eilan** kanssa ja on ikäänsä nähden hyvässä kunnossa. Päivätyönsä Kekkonen on tehnyt musiikin alalla kanttori-urkurina.

Hän kuuluu Mänttärin suvun Sällin sukuhaaraan edellisen puolisonsa **Katri Kauhasen** kautta.

Kuva: Jorma Mänttari

VIHITTY

Jennifer Joyce Jura (board 10859) and **Shawn Andrew Kaler** from "Grampy" were married on Oct. 25, 2012 at 6.30 pm. This was at the Finnish Congregational Church in South Thomaston, Maine. The reception was held immediately following in the downstairs Jura Hall. The place was packed.

ILONA KONTULA 90 VUOTTA

Kouvolan Sippolassa asuva **Ilona Kontula** (taulu 654) täytti 90 vuotta 27.11.2012. Hän vietti juhlia ystäviensä ja sukulaistensa kanssa Polven Juustolassa Kouvolan Saverolla. Ilona (o.s. Villikka) on ollut tuttu näky tyttärensä Leenan kanssa Mänttärin suvun tapahtumissa. Hän on syntynyt Sippolan Enäjärvellä ja avioitunut **Erkki Kontulan** kanssa Luumäellä.

Perheen **Leena**-tytär on aktiivisena ihmisenä ollut muun muassa sukujuhlien esiintyjänä, tullut tunnetuksi kansainvälisistä tehtävistään ja valittiin vuoden poliisiksi 1990-luvulla.

Ilona Kontula on ollut ahkerasti mukana Sippolan Marttayhdistyksessä, lottatyössä ja seurakunnassa.

saavutuksia

Tälle palstalle toivotaan vinkkejä suvun jäsenistä, jotka ovat suorittaneet jotakin merkittävää valtakunnallisesti, alueellisesti tai henkilökohtaisesti, esimerkiksi opinnoissa tai niimityksissä. Tai ovat kunnostautuneet omassa työssään, opinnoissa tai urheilussa.

kulttuuri

Elina Helenius-Mahlberg (taulu 5600) Helsingistä valittiin vuoden 2012 tekstiilitaiteilijaksi. Valinnan teki muotoilujärjestö Ornamo. – Helenius-Malmberg on eteenpäin suuntautuva tekstiilitaiteilija, jonka kädenjälki on iloista, raikasta ja selkeää, perusteluissa todetaan. Hän on kehittänyt yhdessä tekstiilitaiteilija Katri Haahden ja sisustusarkkitehti Elina Aallon kanssa Suomen Käsityön Ystävien M2-sisustuspalvelukonseptin.

Jyrki Vainonen (taulu 7583) on kirjoittanut linnunpönttöharrastuksestaan kirjan ”Linnunpöntön rakentaja”, joka ilmestyi viime vuonna. Kirja perustuu omakohtaisiin kokemuksiin linnuista ja linnunpöntöistä niin lapsuuden maisemissa Anjalankoskella kuin nykyaikana Virroilla.

Antero Vakkari (taulu 5445) on kirjoittanut omat muistelmansa elämän varrelta. Kirjan nimenä on ”Nappulapoika”. Teos kertoo muun muassa siitä, minkälaista elämä on ollut Liikkalan ja Inkeröisten seudulla sotien jälkeen. Kirjassa hän kirjoittaa myös kokemuksistaan YK:n rauhanturvaajana Kyproksella.

Raili Wilen (taulu 12365) valittiin Kaakonkulman Kulttuurimyllyn toimesta vuoden mylläriksi viime vuonna. Etelä-Kymenlaakson ammattiopiston lehtorina toimien hän on auttanut maahanmuuttajia paremmin ymmärtämään sanastoa selkokielistä käytäen. Kaakonkulman Kulttuurimylly on osa kansainvälistä kulttuurivaihtoa maahanmuuttajien sopeuttamisessa.

Akateemikko **Toivo Pekkasen** (taulu 14205) syntymästä tuli 10.9.2012 kuluneeksi 110 vuotta. Tunnettu kotkalainen työläiskirjailija kuuluu Mänttärin sukuun puolisonsa Aino Halosen kautta, jonka isoäiti oli Helena Kallentytär Mänttari.

Heikkiset (taulu 11784) ovat menestyneet jälleen erinomaisesti valokuvakilpailuissa. Isä **Jari** on saanut kultamitalin, Gold Medals of Excellence-palkinnon itävaltalaisessa Trierenberg Super Circuit -kilpailussa. Tytär **Liina** sijoittui toiseksi nuorten sarjassa BBC Wildlife Photographer of the Year -kilpailussa, jossa oli mukana noin 40 000 kuvaa. Poika **Jesse** on saanut viime vuoden lopulla kunniainnin Vuoden Luontokuva -kilpailussa.

Ville Kaarnakari (taulu 10555) on kirjoittanut teoksen ”Kuolema kolkuttaa”. Teos kertoo Mannerheim-ristin ritari Einar Schadowitzista, joka lienee tuttu monelle Haminassa asevelvollisuutensa suorittaneelle.

Aina matkalla. Valtuuskuntatyönsä kirjaimellisesti ulkomailla aloittanut Tiina Nikkinen lomaili tammikuun puolivälissä Itä-Timorissa.

VALTUUSKUNTAAN ITÄ-TIMORIN KAUTTA

Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskuntaan vuosiksi 2013–2016 uutena Myllykosken sukkokoukussa viime heinäkuussa valittu lahtelainen **Tiina Nikkinen** (taulu 5838) aloitti luottamustehtäväkautensa ulkomailta, pienestä Itä-Timorin saarivaltiota Indonesian naapurissa.

– Mieheni (**Kari Ruuth**) rakentaa täällä sähkövoimalaitosta ja olen kyläilemässä jonkin aikaa täällä pienessä Samen kylässä, hän viestitti iPadillaan tammikuun puolivälissä.

Nikkinen jatkaa valtuuskunnassa tätinsä, turkulaisen **Leena Paakkisen** (taulu 5840) työtä. Paakkinen jätti valtuuskuntatyönsä.

– Tätini perehdytti minut Mänttärin sukujuuriini ja yhdistyksen toimintaan. Toivon voivani jatkaa työtä sukuyhdistyksen hyväksi ja pitää yllä mänttäriläisyyttä myös Kymenlaakson ulkopuolella, hän toteaa.

Lahdessa asuva Nikkinen on syntynyt Kuusankoskella vuonna 1959 ja opiskellut Kouvolassa kielenkääntäjäksi. Työuransa toimittajana hän aloitti kotiseudullaan Kuusankosken Sanomissa ja Kouvolan Sanomissa, josta siirtyi liki 30 vuotta sitten Etelä-Suomen Sanomiin Lahteen.

Sittemmin hän vaihtoi toimittajan työnsä diplomaatin uraan ulkoasiainministeriössä. Tällä hetkellä hän työskentelee YK:n kehityskysymysten parissa sekä pyrkii Suomen tuella parantamaan naisten asemaa ja oikeuksia kehitysmaissa.

– Matkanteko on yksi keskeinen teema elämässäni. Ensinnäkin olen kaikki lomani nuoresta asti matkustellut maailmalla ja jonkun aikaa asunutkin ulkomailla, mutta olen myös tehnyt matkaa päivittäin Lahdesta Helsinkiin töihin parikymmentä vuotta. Lisäksi käyn säännöllisesti työmatkoilla, Nikkinen kertoo. (MW)

Mänttärin Sukuyhdistyksen 27-jäsenisessä valtuuskunnassa aloittivat uusina myös **Atte Helminen** (taulu 2319) Vantaalta, **Eero Jung** (taulu 1940) Kotkasta, **Marja-Riitta Mänttari** (taulu 2948) Kotkasta, **Olli Sipilä** (taulu 10775) Vantaalta ja **Kaisu Venäläinen** (taulu 2847) Haminasta. Valtuuskunta pitää ensimmäisen kokouksensa 7. huhtikuuta.

SAKUN KUVAKULMA MUOTOUTUI KIRJAKSI

Imatralainen **Sakari Tossavainen** (taulu 8292) on julkaissut omakustanteena teoksen ”Sakun kuvakulma – Kotiseutuni Imatran historiaa pieninä kertomuksina postikorteista ja valokuvista”.

Tossavainen liittyi vuonna 1963 paikallisen postimerkkikerhon jäseneksi. Hän otti tutkimusaiheekseen Imatran postihistorian.

– Vuosien saatossa minulle on kertynyt yli 10 000 erilaista postikorttia ja yli 5 000 erilaista valokuvaa Imatrasta, hän kertoo.

Kortteihin ja valokuviin sisältyi valtava määrä miehen kotiseudun historiaa. Niinpä hän on kirjoitellut vuosien saatossa korteista ja kuvista paikallislehti Uutisvuokseen omalla palstallaan jo noin 700 kertaa.

– Monet lehdien lukijat pyysivät minua tekemään jutuista kirjan. Pitkän pohdinnan ja kypsytelyn jälkeen aloin vuonna 2011 valmistella kotiseutukirjan tekemistä, Tossavainen jatkaa.

Tossavainen on syntynyt Kymin pitäjän Hurukselan kylässä Välimaan mökissä 7. maaliskuuta 1937. Hän valmistui Walter Ahlströmin teknillisestä korkeakoulusta Varkaudesta paperiteknikoksi. Työuransa aikana hän ehti työskennellä Tampellan Anjalan paperitehtaalla ja Enso-Gutzeitin Kaukopään tehtaalla Imatralla. (MW)

TERHI PUUSTJÄRVI (taulu 3100)

SADAN VUODEN RUUHKKA

Vuosi sitten sain perheeni kanssa kunnian ryhtyä kunnostamaan yli 100-vuotiaasta talovanhusta. Kyseessä on mieheni sukuun kuulunut vanha maalaistalo pihapiireineen, joka on tarkoitus saattaa lähelle alkuperäistä asuaan.

Etukäteen en arvannut kuinka paljon tunteita tuollaisen vanhan sukutilan kunnostamiseen liittyykään. Jo pelkästään esineitä siirrellessäni tuntui kuin olisin kajonnut kaikkein pyhimpiin aarteisiin. Jos kalusteet ovat vuosikymmenet seisseet samoilla paikoillaan, kuinka niitä tohtisi siirrellä?

Puunaamisen ja putsaamisen, purkamisen ja rakentamisen lomassa eläydyin aikamatkaan, jossa kuvittelin millaista elämä vajaa vuosisata sitten oli ollut. Kuinka työntäyteisiä päivät olivat olleet ja kuinka vuodenajat olivat määrittäneet elämistä ja olemista.

Pystyin jopa kuvittelemaan, kuinka piirongin peilistä minua katsoi talon nuori emäntä, kasvot täynnä odotusta. Kuinka sotavuodet sitten karistivat nuo odotukset ja paljastivat elämän karumman puolen pula-aikoiheen kaikkineen.

Vaikka oma sukupolveni ei ole sotaa nähnytkään, pula-ajasta puhumattakaan, ei elämä ehkä sittenkään ainakaan kaikilta osin niin kovin erilaista ole – ainakaan ruuhkavuosia elävillä. Sitä sanaa tosin olen aina inhonnut, mutta pakko myöntää, että jonkin sortin ruuhkavuosia tässä elellään.

Jalkoja sohvan syrjällä lepuuttelemalla harva noista tämän päivän hektisistä vuosista kai selviää, niin kuin ei selvinnyt viisikymmentä tai sata vuotta sittenkään. Töitä meistä useimman on edelleen tehtävä kovasti. Työ vaan on kovin eri sortista kuin ennen; matkatöitä, pätkätöitä, projekteja, ylitöitä, venymistä ja paukkumista. Kyntensä on näytettävä joka välissä ja samalla koitettava pitää kaikki narut käsissä.

Nykyaikana ei enää vettä tarvitse kaivosta kantaa, eikä pyykkiä huuhdella avannossa, mutta erilaisen puhtauskäsitöiden takia lapsiperheessä riittää pyykkisavottaa arkisin päivälle jos toisellekin. Tavarapaljouden ja yltäkylläisyyden keskellä ei pula-ajasta voi samana päivänä edes puhua, mutta sentin soikeaksi venyttäminen on varmasti silti monelle tuttua. Erot menneeseen sen sijaan näkyvät muissa elämäntavoissa. Vuodenajat eivät juuri vaikuta menemisiin ja tuleisiin. Yhteiskunnan ja ympäristön vaatimukset ovat samat, oli sitten kesä tai talvi.

Nykyään ulko-ovi käy tiuhaan, kun ravataan kauppoille hakemaan sitä ja tätä puuttuvaa yhtä usein kuin ennen käytiin navetalla. Kenkiä on porstuassa yhtä monet kuin ennen vanhaankin, sillä erotuksella että asukkaita on kymmenen sijasta kolme. Jälleenrakennus on muuttunut remontointibuumiksi.

Sukupolvet vaihtuvat, mutta samat elementit pysyvät. Lapsiperheet tekevät pitkää työpäivää ja rakentavat pesäänsä seuranaan tunteet kiireestä, ajanpuutteesta ja riittämättömyydestä. Sääliksi käy talovanhusta. Aina on jollain asukkaalla ruuhkaiset vuodet käsillä. Eikö se pääse milloinkaan lepäämään?

Mikaela Wulff (taulu 5550) otti pronssimitalin Lontoon olympialaisten purjehduksessa Silja lehtisen venekunnassa.

Juha Hirvi (taulu 8748) on saanut kilpa-ammunnan menestyksen lisäksi kansainvälisen ampumaurheiluliiton korkeimman ansiomerkkin. Blue Cross -ansiomerkki on tunnustus ampumaurheilun hyväksi tehdystä työstä myös valmentajana ja muusta ammunnan hyväksi tekemästä työstä. Aktiiviaikana Hirven parhaaksi saavutukseksi tuli olympiahopea Sidneyssä vuonna 2000. Nykyisin hän toimii ampujien valmentajana.

Lida-Lotta Juura (taulu 5598) voitti viime kesänä Suomen mestaruuden golfin reikäpelissä, alle 21-vuotiaiden sarjassa. Kilpailuun oli kutsuttu 16 parasta pelaajaa FJT:n (Suomen juniorikiertueen) perusteella. Lida-Lotta osallistui myös aikuisten vastaavaan kiertueeseen, joten menestyksen lisäksi pelejä tuli runsaasti kesän aikana 19-vuotiaalle kouvolaalaisnuorelle.

Antti Puhakka (taulu 10652) on voittanut viime vuonna Euroopan cupin finaalin Kroatiaassa 300 metrin vapaakiväärin makuukilvassa. Voitto on paras saavutus tähän mennessä hänen urallaan. Voittotulos oli pistettä vaille maksimitulos, mikä nostaa voiton arvoa.

Aleksi Leppä (taulu 9180) on ampunut viime vuonna menestyksellisesti. Nuorten Pohjoismaiden mestaruuskilpailussa tuli joukkueestaruus ja henkilökohtainen pronssimitali pienoiskivääriammunnassa. Ennen elokuun PM-kisoja hän otti kaksi Suomen mestaruutta pienoiskiväärillä ja sai näin edustuspaikan maajoukkueessa.

Pietti Puhakka (taulu 5435) on sijoittunut kahdenneksitoista harvinaisessa lajissa, Snowcrossin MM-kilpailussa Venäjän Semigorjessa viime talvena. Hän on syntynyt vuonna 1989 ja on kotoisin Ruotilasta.

Suutarin (taulu 2954) siskokset **Mirka** (syntynyt 1994), **Tuuli** (syntynyt 1997) ja **Säde** (syntynyt 1992) ovat kukin omissa sarjoissaan sijoittuneet SM-mitaleille hiihtosuunnistuksessa viime talvena. Heidän tätinsä **Mirja Puhakka** (taulu 2952) on hiihtosuunnistuksen maailmanmestari ja muutkin suvussa harrastavat suunnistusta.

muut

Hilkka Dufva (taulu 10986) Kymenlaakson ammattikorkeakoulun yliopettaja on väitellyt tohtoriksi aiheella "Eläkkeelle siirtymisen kynnyksellä. Eläkkeellesiirtymisiiliön monitasoinen tarkastelu". Väitöskirja tarkastettiin Kuopion yliopistossa viime vuoden maaliskuussa.

saavutuksia

Tälle palstalle toivotaan vinkkejä suvun jäsenistä, jotka ovat suorittaneet omalla alallaan merkittävää valtakunnallisesti, alueellisesti tai henkilökohtaisesti. Voit lähettää vinkkejä esimerkiksi opintoissa, nimityksissä, omassa työssään, opintoissa tai urheilussa kunnostautuneista osoitteeseen marko.wahlstrom@pp.inet.fi

muut

Maria Tigerstedtin (taulu 13494) johtama Mustilan Viini Oy Kouvolan Elimäellä on tehnyt erinomaisia viinejä ja palkittu viime kesänä muun muassa jälkiruokasarjan voittajana viinillä "Satumetsän lumous" ja myös liköörisarjan voittajana metsävattuliköörillä. Toisen sijan Mustilan Viini Oy:n viineistä sai "Koppelon Kujerrus" ja "Syysunelma". Kolmas sija tuli viineillä "Mustan Everstin kosto", "Linnunmaito" ja "Karvajalka".

Haminan Seudun Urheiluautoilijoiden **Marko** ja **Tiina Uutela** (taulu 3167) ja **Sari Lääti** (taulu 2291) ovat kunnostautuneet ralliautoilussa erinomaisesti.

Uutelat ovat voittaneet Kaakkoisrallin 10 kertaa peräkkäin. Kaakkoisralli ajetaan nimensä mukaisesti vuosittain Kaakkois-Suomessa ja lähtö oli tänä vuonna Hamina. Lääti puolestaan on menestynyt naisten sarjassa voittaen neljä eri kilpailua, joista kaksi SM-osakilpailua.

Anssi Paasivirta (taulu 10793) sai Tasavallan Presidentin itsenäisyyspäivänä myöntämän Suomen Leijonan komentajamerkin ansioistaan valtakunnallisissa tehtävissä. Hän toimii nykyisin Työ- ja elinkeinoministeriön konsernipalveluiden kehittämisyksikön johtajana. Tätä ennen Paasivirta on ollut yli 30 vuotta esimiestehtävissä valtioneuvoston kansliassa, työministeriössä, kauppa- ja teollisuusministeriössä sekä valtiosihteerinä.

Mika Arola (taulu 4432) sai Tasavallan Presidentin itsenäisyyspäivänä myöntämän Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitalin. Hän toimii Steveco Oy:ssä Kotkassa sekä on mukana monen järjestön toiminnassa ja Kotkan kaupungin luottamustehtävissä.

Matti Evertinpoika Mänttärille (taulu 3917) on myönnetty kunnallisneuvoksen arvonimi. Hän on osallistunut kotikaupungissaan Kuopiossa monen järjestön toimintaan ja kaupungin asioiden hoitoon luottamusmiehenä. Viimeksi hän on ollut muun muassa kaupunginvaltuuston varapuheenjohtajana.

Lauri Pietilä (taulu 5048) on saanut viime vuonna Anjalan Torppari -arvonimen. Anjala-Seura on valinnut jo 20 kertaa vuoden Anjalan Torpparin. "Jos mikään muu ei auta, niin sitten on kutsuttava Pietilän Lauri paikalle", kirjoitti paikallislehti Keskilaakso kuvaavasti hänen monitaitoisuudestaan ja osallistumisestaan talkootöihin Anjala-Seurassa ja muuallakin. Ikää miehellä on jo 85 vuotta. Pitkän työuran hän on tehnyt maanviljelijänä ja automekaanikkona.

Arvokasta metallia.

Mikaela Wulff esitteli Lontoon olympialaisten pronssimitaliaan pääkaupunkiseudun mänttäriläisille Paasitornin kokouksessa.

PRONSSIMITALIA PUNNITSEMASSA

Mikaela Wulff tapasi sukulaisia pääkaupunkiseudun Mänttäreiden kokoontumisessa.

MARJA KYTÖMÄKI (taulu 3633), teksti
TIMO HUOVILA (taulu 2007), kuva

Helsingin Työväenyhdistyksen talon portaita kapuavaa tulijaa odottaa kotoinen kymenlaaksolainen puheensorina, tarjolla on pullakahvit ja myynnissä sukuyhdistyksen tuotteita, kun pääkaupunkiseudun Mänttärät kokoontuvat vuosittaiseen tapaamiseen Helsingissä lokakuun alussa Aleksis Kiven päivän tienoilla.

Joka kerta tapaamisessa saa tutustua uusiin taitaviin ja osaaviin sukulaisiin. Aina on joukossa sekä sukulaisia, joita ei ole tavannut vuosiin tai vuosikymmeniin, että tuttuja, joita ei ole tiennyt sukulaisiksi.

Viime lokakuuisessa Paasitornin tapaamisessa saatiin ihastella joukolla **Mikaela Wulffin** (taulu 5550) olympiamitalia, perehdyttiin metsäinventoinnin saloihin, Suomen puuvaroihin ja puuston tilaan professori **Erkki Tompon** (taulu 4201) johdolla sekä nautittiin **Taija Tyrväisen** flamencolaulua **Otso Paasivirran** (taulu 10793) kitarasäestyksellä.

Iltaa isännöi Mänttärin Sukuyhdistyksen valtuuskunnan uusi puheenjohtaja **Anssi Paasivirta** (taulu 10793) ja yhdistyksen johtokunnan puheenjohtaja **Ari Lehtomäki** (taulu 11022) kertoi muun muassa viime kesän sukujuhlasta. Sukulaulua opeteltiin taas porukalla.

Juhlavuoden mitalisti

Mikaela Wulff, Lontoon olympialaisten purjehduksen pronssimitalisti naisten Match racing -luokassa **Silja Lehtisen** ja **Silja Kanervan** kanssa, toi mitalinsa näyttille sukutapaamiseen.

Viehättävä nuori nainen kertoi valmistautumisestaan ensimmäisiin olympialaisiinsa ja vastasi kärsivällisesti sukulaisten kysymyksiin. Mänttäriläiset oppivat, kuinka saumatonta venekunnan yhteistyön on oltava.

Kukin vuorollaan sai punnita käsissään mitalin melkoisen painavaksi, vaikka kevyestihän hento tyttö sitä näytti kantaneen mitalikorokkeella.

Venekunnan yhteistyö päättyi olympialaisten jälkeen Match racing -luokan pudottua pois kisaohjelmistosta. Olympiamitalin lisäksi kolmikko otti myös maailmanmestaruuden kuukautta ennen Lontoon kisoja Göteborgissa Ruotsissa.

Tunnustuksena upeasta kisavuodesta tytöt juhlivat Suomen itsenäisyyttä presidentinlinnassa ja voittivat vielä tammikuussa Urheilugaalassa Vuoden joukkue -tittelin.

Serkukset koolla. "Mäempään" serkkukatraaseen kuuluu yhteensä 13 serkkua, joista yksi on nukkunut pois. Kuvassa ollaan juhannuksen vietossa Rauni-serkun luona. Kuvasta puuttuu Maritta-serkku.

"MÄEMPÄÄN" SERKUT TAPASIVAT JÄLLEEN

MIRJA KOLSI (taulu 3782), teksti ja kuva

Viime vuoden elokuun 10. päivänä "Mäempään" serkut kokoontuivat Kouvolaan Saaramaan nuorisoleirialueelle jo kuudennen kerran. Sitä ennen serkut ovat kokoontuneet Luumäellä Kukasrannassa.

Elokuu on ollut meille hyvä kokoontumisaika, koska silloin on viljat ainakin osin puitu, kesälomat vietetty, suunnistuskisoissakin on pientä taukoa ja elokuussa on kauniit kuutamoiilat.

On ollut hienoa tavata serkkuja ja heidän perheitään iloisessa illanvietossa nyyttikestien merkeissä. Iltaa on vietetty saunoen, uiden, rupatellen, kertoen vuoden eri tapahtumista sekä kahvitellen ja makkaroita paistellen. Nuoremmalla polvella on ollut mahdollisuus pelata pihapelejä, joita alueella on.

Mietimme kuinka monilla sisaruksilla on lapsia, jotka eivät tapaa toisiaan tai tuskinpa tuntevatkaan. Olemme porukalla päättäneet, että niin kauan kuin jaksamme kokoontumme yhteen.

"Mäempään" serkkujen isoisä oli **Matti Topiaksenpoika Mänttari** (taulu 3777). Serkkujen vanhemmat olivat kolmen lapsen isä **Armas Mänttari** (taulu 3778), kolmen lapsen isä **Toivo Mänttari** (taulu 3781), kahden lapsen isä **Kauko Mänttari** (taulu 3790) ja viiden lapsen äiti **Terttu Tani** (o.s. **Mänttari**, taulu 3794).

SUKUSEUROJEN YHTEISTYÖ NYTKÄHTI LIIKKEELLE

Kymenlaaksolaiset sukuseurat ovat kokoontuneet jo parin viime vuoden aikana kertaalleen pohtimaan yhteistyömahdollisuuksia.

Sukuseuroilla on mietittävänä samankaltaisia kysymyksiä, kuten arkistointiongelmia. Tässä asiassa onkin jo päästy eteenpäin, kun Kouvolan kaupungin uudesta arkistorakennuksesta on saatavissa tilaa.

Muita asioita ovat muun muassa yhteiset retket ja vierailut sekä tietojenvaihto sukututkimuksesta.

Eteläisen Kymenlaakson asukkaat kuuluvat monilta osin useampaan sukuun. Yhteistyössä on mukana muun muassa suvut **Brandstaka, Husgafvel, Jordan-Peronius, Kaarniemen Sundberg, Liikanen, Mänttari, Pihlhjerta, Pihlhjerta-Tepponen, Suurnäkki, Toikander-Hohti, Urpalainen ja Uski.** (JM)

NIINIPUU TÄYTTÄÄ ENSI VUONNA 20 VUOTTA

Ensi vuonna Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti Niinipuu ilmestyy jo 20. kerran.

– Juhlavuoden lehdessä tulemme valottamaan nykypolville Niinipuun syntyvaiheita ja kerromme muun muassa siitä, miksi ja miten lehden nimi sai alkunsa, toimitussihteeri Marko Wahlström kertoo.

Sukuyhdistyksen rekisteröinnistä tulee ensi vuonna kuluneeksi 80 vuotta. Mänttärin Sukuyhdistys merkittiin yhdistysrekisteriin ensimmäisen kerran vuonna 1934. Yhdistyksen syntysanat lausuttiin jo kaksi vuotta aiemmin.

Tuttu pari. Raviohjastaja Kari Venäläinen ja Oktaavia ovat tuttu näky raviradoilla. (Kuva: Hippios)

HUIPPUOHJASTAJAKSI VAIN KOKEMUKSEN KAUTTA

Raviohjastaja Kari Venäläinen ajaa ammatikseen

JARMO LEHTOMÄKI (taulu 11020) teksti ja kuva

Hollolalaisen **Kari Venäläisen** (taulu 2849) kotipihasta ei löydy, eikä ole löytynyt omaa hevosta. Siitä huolimatta Venäläinen edustaa harvinaista ammattikuntaa ja on yksi Suomen parhaista raviohjastajista.

Venäläinen on tällä hetkellä yksi Suomen kysytyimpiä raviohjastajia, sillä pelkästään ajamiseen keskittyviä ohjastajia on Venäläisen lisäksi kuusi. Ohjastajia on myös ammattitalleista, mutta siltikään ohjastajia ei ole Suomessa kuin muutamia kymmeniä.

Radalle ei pääse kuka tahansa.

– Ravikortin saaminen on vaikeampaa kuin ajokortin. Ajokortissa on kirjalliset ja ajokokeet. Kysymykset ovat vaikeita. Itse sain suoritettua ravikortin heti 16-vuotiaana, kun se oli iän puolesta mahdollista, Venäläinen kertoo.

Silloisessa Vehkalahden kunnassa syntynyt Venäläinen sai ensi kosketuksensa hevosiin äitinsä siskon miehen **Rainer**

Härmän (taulu 2840) hevostilalla. Lap-suuden ja nuoruuden kesät kuluivat hevosten parissa; vielä kun serkku **Reijo Härmäkin** (taulu 2843) sattui olemaan samaa ikäluokkaa, viihtyi Venäläinen niin maalla kuin hevosten parissa.

Maatilalta eivät työt loppuneet ja kun kaikkea sai tehdä, tuli tutuksi myös hevosten ajaminen. 16-vuotiaana, heti koulusta päästyään, Venäläinen aloitti palkkatyöt **Esa Holopaisen** talleilla Kouvolassa.

– Kauppikseen olisi ollut paikka. Mutta näin jälkikäteen ajateltuna, tähän elintagoon ei koulu olisi riittänyt, Venäläinen virnistää.

Kovaa ravia, vaan ei laukkaa

Kisapäivänä Venäläinen katsoo lähtölistat ja kilpakumppaninsa. Heidät on hyvä tuntee, vuodet toki ovat auttaneet tunnistamaan eri ohjastajien tapoja. Vaikka katsomosta katsottuna ohjastajan rooli näyttää pieneltä, on se monien osien summa.

– Pitää osata hallita oma hevonen, tuntee

vastustajat, kuskien ajotavat, valita oikeat ajolinjat ja osata ajaa kovaa ravia, Venäläinen luettelee.

Hyväksi ohjastajaksi tullaan Venäläisen mukaan kokemuksen kautta.

– Oikotietä ei ole. Hevosestakin pitää saada kaikki sopivasti irti. Ravivauhti pitää olla kovaa, mutta ei liian kovaa, muuten menee laukalle.

Pitkä kokemus hevosista ja alasta tekee Venäläisestä realistin. Jo ennen lähtöä hän tietää pitkälti hevosen mahdollisuudet. Välillä tulee iloisia yllätyksiä, välillä alisuorituksia.

– Yleensä ammattitallien omistajat tietävät aika tarkkaan omien hevostensa mahdollisuudet. Amatööritalleilla saattaa joskus olla ylioptimistiset odotukset. Ravit painottuvat iltoihin ja viikonloppuihin eli töissä ollaan silloin, kun muut ovat vapaalla. Se vaatii ymmärrystä myös perheeltä ja puolisoilta.

Ohjastajilla on oma nettijärjestelmä, josta tallit voivat varata kuskit – tai sitten suoraan puhelimitse. Esimerkiksi tämän

haastattelun jälkeen Venäläinen lähti Tampereelle, jossa ajoi kahdeksan lähtöä kahdestatatoista. Palkkio on kiinteä per lähtö, lisäksi tulee prosentteja voittosummasta.

Hevosmiesten tietotoimisto

Aamupäivisin Venäläinen tekee hevosten kengityksiä ja myös testaa hevosia.

– Testaamalla voidaan esimerkiksi arvioida voiko hevosta viedä starttiin tai vaikka voiko kengitystä muuttaa, hän kertoo.

– Kengissä ja kengissä on eroja; niin painossa, mallissa kuin materiaalisakin. Kengät kestävät 4–6 viikkoa. Kaviot kasvavat kuin kynnet ja ne pitää vuolla oikeanmuotoisiksi.

Kisan jälkeen on aika arvioida hevosten suoritukset omistajien kanssa. Se käy kätevästi vaikka kotimatalla puhelimessa. Venäläinen on keskittynyt nykyään ohjastamaan lähiradoilla: 1,5 tunnin päässä kotoa on valtaosa kaikista raviradoista.

– Sen pitemmälle ei kannata enää lähteä. Nytkin tulee jo 100 000 kilometriä vuodessa auton mittariin.

Raviohjastajat ovat kysyttyjä henkilöitä hevosmiesten keskuudessa. Media on jatkuvasti yhteydessä: ravi- ja urheilutoimittajia kiinnostavat etenkin taktiset kuviot, jotka taas kiinnostavat pelaajia. Tiedonkulku on avointa, eikä tallin taakse

tarvitse lähteä kuiskuttelemaan.

– Voidaan esimerkiksi kysyä, että miksi annoin piikkipaikan pois, Venäläinen toteaa.

Kengitystä Italiassa

Venäläinen kävi myös kahden vuoden ajan kengittämässä Italiassa hevosia. Italian kodin ikkunasta näkyi Pisan kalteva torni.

– Samaa työtä, mutta hieman eri kulttuuri. Palkassa oli suurin ero.

Venäläinen on ajanut myös Ruotsissa, mutta ei ole koskaan haaveillut sinne lähtemistä pysyvämmiin.

– Ruotsihan on raviurheilussa edelläkävijä ja siellä pelaaminen on suurta. Ruotsalaiset pelaavat raveja niin kuin me lottoa!

Omia hevosia ei Venäläisellä ole koskaan ollut. Treenaamiseen ei riittäisi aika. Eikä hän myöskään ratsasta. Lapsena ja nuorena Venäläinen urheili paljon ja siitä hän arvelee jääneen kovan kilpailuvietin.

Vaikka raveissa pelataan rahasta, siihen Venäläisellä ei vietti riittä. Pelaamiset ovat muiden hommia.

Ajotaidon lisäksi ohjastajille on muitakin vaatimuksia.

– Solakkana pitää olla ja fyysisesti hyvässä kunnossa, naurahtaa Venäläinen ja ottaa kahvin kanssa pullapalan.

JÄTTIPOTTIA ODOTTELLESSA

Kari Venäläinen on ohjastanut noin 8 800 starttia (27.1.2013 mennessä), joista pelkästään vuonna 2012 yli tuhat. Lähdöistä ykkössijoja on lähes 750 ja kakkossijoja vajaat 800. Voittoprosentti on siis noin kahdeksan.

Venäläisen ohjastamat hevoset ovat juosseet rahaa yli 2,8 miljoonaa euroa, josta vuonna 2012 noin 478 000 euroa. Vaikka yhteenlaskettuna rahasummat tuntuvat huikeilta, Venäläinenkin toteaa lajin olevan omistajilleen Suomessa harrastus.

Kuninkuusraveihin 45-vuotias Venäläinen on osallistunut monta kertaa, mutta jättipotti on vielä jäänyt saamatta, vaikka lähelle on jo päästy.

– Kuninkuusravit, Suur-Hollola -ajo ja Derby ovat rahallisesti tärkeitä. Muuten ohjastaja on juuri niin hyvä kuin on edellinen lähtö. Toivottavasti paras lähtö on vielä edessä, Venäläinen naurahtaa. (JL)

Perhe koolla. Kotona voi aina hengähtää. Puoliso Hanna Nukala ja Papa-koira haluavat hekin huomiot.

NUORI SARA VOUTILAINEN PEITTOSI KONKARIT

Sukugolffarit kilpailivat viime vuonna jo 15. kerran

JORMA MÄNTTÄRI (taulu 11 480) teksti
TIMO HUOVILA (taulu 2 007), kuvat

Mänttärin Sukuyhdistyksen jo 15. kertaa järjestetty golfkilpailu pelattiin Kymen Golfn Mussalon kentällä syyskuun ensimmäisenä lauantaina leppoisassa syysäässä. Isäntänä oli kotkalainen **Markku Paunonen** (taulu 10919). Kilpailuun osallistui parikymmentä golfaria.

Kisa käytiin pistebogina ja kaikki osallistujat, niin naiset kuin miehetkin, kilpailivat samassa sarjassa. Pistebogijärjestelmän avulla golfissa voidaan kilpailla tasaväkisesti. Tasapisteissä sijoituksen ratkaisi parempi tasoint.

Parhaan lyöntituloksen (83 lyöntiä) tekivät lahtelainen **Jussi Voutilainen** (taulu 11481), Markku Paunonen ja lahtelainen **Sara Voutilainen** (taulu 11481). Pisin draivilyönti lähti Paunosen mailasta. Lähimmäksi lippua löi Sara Voutilainen, joka myös voitti koko kilpailun 44 pisteellä.

Tänä vuonna sukugolffkilpailu pelataan lauantaina 7.9. Kenttä on vielä avoin ja siitä ilmoitetaan yhdistyksen verkkosivuilla. Ehdolla ovat Hyvinkää ja Vuosaari. Ilmoittautumiset viikkoa ennen **Jorma Mänttärille**, puh. 040 576 4150 tai **Timo Huovilalle**, puh. 050 591 5786.

Tulokset

1. Sara Voutilainen, MeG 44 pistettä
2. Jussi Voutilainen, ViGS 41
3. Markku Paunonen, KG 35
4. Jorma Mänttari, MeG 35
5. Leena Raudasmaa, TGK 33
6. Timo Ukkola, KosG 32
7. Jari Paunonen, KG 31
8. Juha Heijari, KG 29
9. Pentti Makkonen, KG 27
10. Lassi Lehtomäki, HyG 26
11. Jorma Oksanen, HSG 26
12. Mikko Huovila, KkG 25
13. Jari Huovila, GPi 25
14. Sirkka Mänttari, MeG 23
15. Leila Huovila, GPi 22
16. Aki Huovila, KkG 19
17. Timo Huovila, KkG 15
18. Anu Kekki, ERG 11

Palkintoa pokkaamassa.

Lassi Lehtomäki (taulu 11024) vastaanottaa palkintoaan Jorma Mänttäriltä ja kilpailun järjestäjältä Markku Paunoselta (oikealla).

Isät ja tyttäret. Vas. Jari Huovila (taulu 2008), Jussi Voutilainen, Sara Voutilainen ja Leila Huovila (taulu 2008) pelin tiimellyksessä.

**KOTI- JA PIHA-APU
KOTIRANTA**
Sari Kotiranta
p. 044 523 0767
sari.kotiranta@pp.inet.fi
10103

JUVEKIM OY
ANTIKVARIAATTI ARWO PAPERI
Avoimna ti-ke-to 12.-18.00.
OSTAA/MYY KIRJOJA JA KERÄILYTAVARAA.
LÄNTINEN PITKÄKATU 26, TURKU
P. 0400 527 382 www.juvekim.fi
15934

Koulutettu hieroja Jari Lampinen
KUNTO-MEKKA Oy
Pallokentäntie 4, 45700 Kuusankoski
P. 050 5680404
8006

HAMINA-TRAILER Ky
Teollisuuskatu 20
49400 Hamina
05 3448 480
12095

**Akkuhuolto
M.KUITTINEN Ky**
Laturinkatu 6, Kouvola
Puh. 05 375 4267
Avoimna ma-pe 8-17
6325 Palveleva asiantuntijaliike

8457
MOISIO
MOISION TAIDE- JA PITOKARTANO OY
Moisiontie 163, 47200 Elimäki
P. 040 5272 799 www.moisionkartano.com

KIVELÄN MERIKALA Ky
Kyminsuuntie 187, 48600 Kotka
puh. 05 260 6773
9200

Turvetuotannon, metsäalan ja
maanrakennusalan palvelut.
PJ TURVE OY
Petri Jussila
Palosentie 382 A, 46710 SIPPOLA
2915 0400 550 917

KODINKONEHUOLTO
Ari Lonka
050 5432 662
kkh.ari.lonka@kympp.net
8753 Karhula

**Kengitys- ja ohjastajapalvelut
T:mi Kari Venäläinen**
040 5839 536
2849

**HAKAHUOLTO
O. ANTTILA KY**
Hevoshaka Hamina
32 05 344 8500

Rakennesuunnitelmat
**INSINÖÖRITOIMISTO
ERNO SEPPÄ**
Metsäsiianpolku 7, 04600 Mäntsälä
puh. 019 687 3152, 040 529 6352
10520 erno.seppa@msosynet.com

**Vihanneksia
J & A MÄKELÄ Oy**
Ilvesvuorenkatu 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 09 825 0401
12610

**Koneurakointi
TONI LÄÄTI**
Laantintie 88 49520 Reitkalli
2292 puh. 0400 727 132

**TUOMISEN
KAIVUKONE KY**
Elimäki
6288

VEDINMESTARIT
05 368 4412
2431

 LIPUT 13178
**PÖYTÄVIIRIT
BANDEROLLIT**
www.taitopaino.fi

Tmi SEIJA FORSMAN
Pitkäkuja 122, 49520 REITKALLI
Puh. 050 526 9318
muuraukset-saneeraukset
15141 kaikki siivoukset

Eräliike RIISTAMAA
Tapiontie 2, 45160 Kouvola
P. 05 375 0288. Ma-pe 10-18
Oravannahkatori 1, 02120 Espoo
680 P. 09 4110 1290 Ma-pe 12-18
www.riistamaa.fi

**Bar Cafe
Cever**
Leena Tamminen
4829 Päätie 16, Inkeroinen
Puh. 05 5353 271

OY PRESSYSTEM AB
Tompurintie 21 B, 46800 Myllykoski
kari.huusari@presssystem.com
1166 Puh. 040 506 0420

**Pysäkkikahvila
Satu SUVIRANTA**
Lounaskahvila Pitopalvelu
Linja-autoasema, Hamina
11109 P. 040 5826 988

SPORTPISTE
Tikankatu 3 Karhula p. 3400 360
9182

AALLEN TAKSIT
Pyhältö
10012 Sanna 0400 775 301
10011

Nosturiauto Vaihtolavat Vaihtolava-autot
Maansiirrot Kaivutyöt Urakat
Janne SUVIRANTA
Summa
0400 559 787
6358 www.kuljetussuviranta.fi

Tienlanaukset Lumenauraukset
JORMA AULIN
17500 Padasjoki
2149 0400 354 608

Kesäkukkia, vuodenajan leikkokukat,
hautavihkot, onnittelukimput
MIINALAISEN PUUTARHA
Valkjärventie 54, 49540 Metsäkylä
0400 154 487 kaisamiina@hotmail.com
12425

Anjalankosken
JUHLA- & HAUTAUSPALVELU OY
Sairaalankaari 3 A, 46860 Keltakangas
Puhelin 0400 354 477
www.anjalankoskenhautauspalvelu.fi

**Koulutettu
HIEROJA**
Anni Kaaro
Puh 045 230 2730
Satamakatu 4 A 3
49400 Hamina

Kiushuone Lumous
MINNA KIURU

Puistokatu 6, 2. krs, p. 0400 219 700

LEISTIN LEIPOMO
Vanha Sutelantie 47, Kotka
puh. 05 2601 040
Leivonnaiset tuoreina leipomosta
ma-pe 6-17, la 6-12

PYROLL
11096

**RAUTIA
KONERAUTA TAAVETTI**
Kauppakatu 20
53500 Taavetti
Puh. 05 417 1131

*Parasta
pitopalvelua
Luotettavaa laatua*
Juhlatarjoilut *Mirja Koivu*
Hamina, p. 0400 854 879
www.juhlatarjoilutmirjakouvu.com

Sähköurakointi SEPPÄLÄ
Honkelinmäentie 93, 43100 Saarijärvi
puh. 0400 644166

Autoilija
HANNU LYIJYNEN
Lappeenranta
0400 930 371

Sinulle on aina tuoli kahvipöydässä
STEMMASSA
KALUSTETALO KNUUTTILASSA
Hämeenlinnassa
Virvelintie 12, 03 6756 035
Älä aja ohi!

À la carte -restaurant - Gastropub
Ranta Casino
Maaherrankatu 2, HEINOLA
www.rantacasino.fi

5840 **MOKKAMESTARIT Oy**
on Tampereläinen Kahvipaahimo
Kuukuja 8 E, 33420 Tampere
Tehtaanmyymälä ark 9-17
Puh. 03 253 01 45
www.mokkamestarit.fi

 JO-Kone Oy
KONESUUNNITTELUJA KARHILASSA

Jalon Mylly Oy
Liikkalantie 820, Liikkala
Puh. 0400 559 491 www.jalonmylly.fi
Vehnä-, ruis- ja ohrajuhoit,
ryynit ja hiutaleet
Soita ja kysy lisää.

PUUNKÄSITTELYÄ METSÄSTÄ TIENVARTEEN
RUOKOLA KY
HEVOSMÄENTIE 42, PL 40,
FIN-46801 MYLLYKOSKI
PUH. 358 (0) 5 3657 057
FAX. + 358 (0) 5 3657 058
E-MAIL: RUOKOLA@RUOKOLA.FI

HOITOLA OLLI
Luontaishoitaja
Laillistettu urheiluhieroja
Olli Töytari
Haikarintie 16, 21120 RAISIO
0400 782 486
olli.toytari@massage.inet.fi

SPORTPAINO
Paperitehtaantie 3, 46800 Myllykoski
Puh/fax 0500 739 134
www.jovesport.fi

 Merilkon Oy
010 439 6800
040 5003 444
Informaatiopalveluja
www.merilkon.fi

Kiitoskortit, pohjukkeet, kehykset sekä
samenttikansiot valokuvaajille
PASPIS OY
Kartanontie 43 28430 Pori
P. 02 6462 255, fax 02 6462 208
www.paspis.net

 CRONIN'S
Irlantilais-suomalainen
hotelli-ravintola
Heinolan
järvimaisemissa
Kausantie 4
Myllyoja / HEINOLA
Puh. 03 7188 666
www.croninsguesthouse.com

Valaisimien erikoisliike
VALOHUONE
Salpausseläntie 27 45100 KOUVOLA
p. 05 3117 177, fax. 05 3117 175
valohuone@valohuone.fi
www.valohuone.fi

RAI-KUVA
KAIKKI KUVISTA
www.raikuva.fi

Rakennusliike
Ismo Liikkanen Ky
Rakentaminen ja kuljetuspalvelut
Liikkasentie 38 49660 Pyhältö
Puh. 0400 358 738 05 3551 176
Fax. 05 3551 156

 KOIVISTON
Sibeliuskatu 24
HAMINA
0400 554 104
info@koivistonautokoulu.fi
www.koivistonautokoulu.fi

Kodin Lakipalvelu Oy
ilka-hoikkala@luukku.com
SAVONKATU 35 C KOUVOLA
puh. 0500 701 480

MÖRÖKÖLLI.FI
www.lumiturpa.net
p. 0400 680 583

New Holland ja CASE IH-
traktorit ja työkonet
Pekka Laurila Ky
Kouvola
0500 257 320

Jämsperintie 5, 46800 MYLLYKOSKI
Puh. 05 3255 555

LVI-ASIAINTUNTIALIIKE
Hanakat

13494

KULJETUKSIA vuodesta 1948 alkaen

ARPOSALO OY

Kytöahonkuja 9, 46800 Myllykoski
Puh/fax 05 3656 045
040 512 1590 /Vesa Arposalo

4091

TURVAYKKÖSET

Hallituskatu 13 45100 KOUVOLA
p. 0207800280
Pallokentäntie 4 45700 KSNK
p. 0207 800 282

14226

Rakentaja, kunnostaja, korjaaja, kaikkea
mitä tarvitset sähköstä ammattitaidolla.
Nyt myös ilmalämpöpumput

SIPPOLAN SÄHKÖ JA KONE KY

46710 SIPPOLA
veli.lonka@sippolansahkojakone.fi
643 P. 0208 366 176 fax 05 366 6060

MERISÉT

ITÄISEN SUOMENLAHDEN
RISTEILYT
0400-105014
www.meriset.com

14213

METSÄKYLÄN AUTOMETALLI

Raine Eerola P. 0400 657 617
Mesänummentie 251, 49540 Metsäkyli
www.metsakylanautometalli.syhi.fi

3717

MUUTOT ja kuljetukset JYRKI PAKKANEN KY

KOUVOLA 040 716 0603
www.jyrkipakkanen.fi
Myös pianot, flyygelit, kassakaapit
ja muuttolaatikkovuokraus
11674

Veneveistämö Markku Seppälä

Puuveneitä tarpeesi ja toivomustesi mukaan
Seppäläntie 30, 49480 Summa
12414 040 8388 721

NIINIPUU ON NYT FACEBOOKISSA.
KÄY TYKKÄÄMÄSSÄ!

<https://www.facebook.com/Niinipuu>

KONETYÖ S. HALONEN

Traktorikaivuutyöt, sade- ja salaojatyöt,
piha- ja puutarhatyöt, Kurottajapalvelut
Kiinteistöjen konetyöt

Soitellaan
328 0400 151 590

LVI-ASIAINTUNTIJA VESIJOHTOLIIKE WILEN KY

Mechelinintie 14 HAMINA
puh. 05 220 0700

12364

16- ja 19-paikkaiset
pikkubussit tilausajoon

Ma-Sa Lines Oy

P. 040 565 9623
www.masalines.fi
2852 7796

Maansiirtotöitä kaivurikuormaimella
Urakoitsija

HANNU HARJU

Okansuora 19 46900 Inkeroinen
0400 854 489
6234

Haminan Auto-Apu Oy

Huollot/kolarikorjaus/maalauk
Ilmastointilaittehuolto
Muovikorjaus
Korjaamotie 12
49400 Hamina
4634 15148 puh. 05 353 5400

J.TOIKKA

Hiekoitussepelit/Kalliomurskeet

Maanrakennusurakointi/ Kuljetuspalvelut

Maansiirto/ Lavetti/ Nosturityöt

Tilaukset 05 363 4415 Jarmo Toikka 0400 251 007

4451

LEMMEKUKJAN

KÄVI & KULJETUS

0400-654802

KAIKKI ALAN URAKOINNIT *ERIKOISKULJETUKSET

0400 252 848

0400 654 802

Hilpi Jussila

Jukka Jussila

8028

8388

ATK -MYLLY OY

KOUVOLA

TIETOKONEET, OHJELMAT,
LISÄLAITTEET, PELIT
P. 05 3750 586

Vaunut, turvaistuimet ja muut tarvikkeet

WWW.PIKKUHURMURI.FI

Lastentarvike

**Pikku
Hurmuri**

Alikervantie 30, 04250 Kerava. (09) 857 1165. Ark. 10-19, la 10-15

3943

Merikatu 6, Hamina
Puh. 0102 290 800 www.autoportti.fi
10991 ma-pe 9-17, la 10-13

HITSAUSTARVIKKEET
MIG.TIG.PLASMA.LASER.

LADEK WELDING

P. 0207 300 300 www.ladek.fi

e-mail: ladek@ladek.fi

4089

LASI- ja METALLITALO

PI 52 49401 Hamina, fax. 05 3444 955
puh.05 3444 950, 040 5269 779
ari.ala-turkia@ariglas.fi

11011

Puh. 05 3450 966 Gsm 041 4310 522
Salmintie153, 49490 Neuvoton
maanrakennus.weckman@weckman.fi

12667

Konepaja

HAMJETS OY

Syväsatamantie 32, 49460 HAMINA
05 3453 444, 0400 552 885

13890

RAKENNUSLIKE KALEVI SUNTIO OY

MÄKELÄNKANKAANTIE 2, 49490 NEUVOTON
rakennusliike.suntio@co.inet.fi
www.suntiorakentaa.fi

11488

899

keittiö-,wc-,pesuhuone-,sauna- ym. remontit

RAKENNUS JA SANEERAUS

S.LEHTOMÄKI

46750 Liikkala p. 0500 936 020
www.slehtomaki.fi

11020 VTT:n vedeneristysertifikaatti

SAUNAPOLKU 8 45150 KOUVOLA
PUH. 05 3754 547

8624

HS-TALLI

Pyttyläntie 21 46750 LIIKKALA
P. 040 5873 656 www.hs-talli.net
Suomenhevostalli, ratsastustunteja,
leirejä, maastoratsastuksia ja vaelluksia
sekä rekiajeluja.

15075

KYMEN

BETONILEIKKAUS

Somerotie 5, KOUVOLA
05 3753 660, 0400 653 038
Tiili- ja betonirakenteiden timantti-
poraukset, sahaukset ja purkutyt.

1247

Toimisto- ja kirjanpito palvelut HELENA KAARO

Neuvoton
puh. 0500 659 628

2791

Tämänkin lehden painaja

Kirjapaino

COSMOPRINT

Laivanrakentajanpolku 2, 00980 Helsinki
Puh. 050 5636 145, fax 09 147 853
painotalo@cosmoprint.fi

6009

kattopellit seinäpellit ikkuna- ym. pellit
vesikourut tikkaat lumiasteet kävelysillat
KYMEN PELTIRAKENNE OY
Mäyrämäenpolku 2 MYLLYKOSKI
puh. 05 3635 341
kymenpeltirakenne@gmail.com
280 www.kymenpeltirakenne.fi

Kampaamo Arja Metsäketo

Avoinna: ma-pe 9-17
Illat ja viikonloput sopimuksen mukaan.
Kuusitie 16 45610 KORJA
P. 040 5411 189

439

Kuljetusliike KARI POLVELA OY

Eerolansuorantie 119
33680 Tampere

7041 03 3600 940 0400 635 358

Anjalankosken Terästyö Ky

27

INV 1+8 hlö
TAKSI Elimäki
Esa Nurmiraanta
puh. 0400 554 493

6477

JARMO POKKI Oy

Rakennuttajakonsultointi
Merituulentie 26
06150 PORVOO
045 6520 882
jiipokki.oy@pp.inet.fi

4902

SAKKI OY
Päätetie 36, 49480 Summa
P. 020 779 0750

6358

www.kuvanappari.fi
näppäri
Kouvola 26
45100 Kouvola
Puh. (05) 3115 066
Päätie 10
46900 Inkeroinen
Puh. (05) 3171 646
5123 nappari.kouvola@fotonappari.fi

Oy Primation Finland Ltd

Rautatienkatu 2, KOTKA
050 5182 928
www.primation.fi

14214

MYLLYKOSKEN LASI KY

Jämsperintie 1 Myllykoski
P. 05 3636 071 F. 05 325 4819
IKKUNA-, ERISTYS- JA KUIVILASIT, PEILIT, TURVAURAT,
AUTOJEN JA TRAKTOREIDEN LASIT, ASENNUSPALVELU,
TAIDE- JA ASKARTELUTARVIKKEET, KEHYSTYSTYÖT
8394 www.myllykoskenlasi.fi

POUSIN PUUTARHA

Hamina

10530

LVI-alan ykkönen

Teollisuuskatu 26, HAMINA
P. 05 3448 840

13923

11541

www.beam.fi
Beamark Oy
Kappelitie 6 A, 00220 ESPOO
Puh. 09 752 2218. Fax 09 7522 367

KONEISTUSTYÖT

yksityisille ja yrityksille
KONEISTUS
P.Harju
Hamina
1889 040 7158 017

Erikoishammasteknikko LASSI OKSANEN

Uudet, yksilölliset hammasproteesit ja proteesien huollot sekä korjaukset.
VASTAANOTOT: 46800 Myllykoski, Keskikoskentie 5, P. 05 325 5800, 0400 650820
45100 Kouvola, Torikatu 6, 6. krs puh. 0500 650 820
10440 07900 Loviisa, Degerbynkatu 12, P. 0500 650 820

*Hoitoa jokaiseen päivään.
Valoa ilta hetkiin.
Rauhaa.*

*Juhlapalvelu,
hautausseurasta,
kukkalaitteet, hautakivet,
hautakivien huolto,
perunkirjoitukset,
pesäntuotot,
Aina valmiina palvelemaan.*

Kirkkokatu 4
49400 Hamina
05-3557760, 0400-313288
manttari@manttari.fi

2186

Kuntohoitaja Anne Vakkari

Juholanmäentie 23, 46800 Myllykoski
Puh. 045 678 1263
1665

JAANAN OMPELIMO

Jaana Jääskeläinen, ompelijämestari
Ruokotie 25 49400 Hamina
P. 0400 656 248 www.jaananompelimo.fi
TILAUSTYÖT* BRODEERAUKSET* KORJAUSPALVELU
7844

LOUNASKAHVILA PULLAPISTE

Torikeskus, Jyväskylä
12783 014 613 511

Mikä on kehosi ikä? 4event HYVINVOINTIKESKUKSET

Helsinki, Aulanko, Levi,
Lahti, Tampere, Jyväskylä
www.4event.fi www.kehonika.fi
11481 0207 291 871

Kaikki kultasepäalan työt ammattitaidolla
Kultaseppä Jukka Nikkanen
Päätie 7, Inkeroinen
0400 940 656
http://personal.inet.fi/palvelu/jukka.nikkanen
2354

GRILLIRAVINTOLA
HERKKULES
Apetta ja kahvia

11020 PORVOO

Ratapaja Oy

Laatukiinteistöt Kouvolan seudulla

6409

Reittisen Kotileipä Ky

Mäkitie 15, 49540 Metsäkylä
p. 05 345 8282
www.reittisenkotileipa.fi

15495

**HALLITUSKADUN
HAMMASLÄÄKÄRIASEMA**

Hammaslääkäri Ilkka Anttila

**Implantti- ja nukutushoidot, proteesit,
perushammashoidot, zoom-valkaisu**

Hallituskatu 13-15 A, 45100 Kouvola,
www.halham.fi puh. (05) 375 4790

3488

NIINIPUU SAI FACEBOOK -SIVUT

Mänttärin Sukuyhdistyksen jäsenlehti Niinipuu avasi omat Facebook-sivut 17. tammikuuta. Lehden painoon mennessä sivuja on käynyt tykkäämässä 60 henkilöä.

Facebook-sivujen tarkoituksena on toimia linkkinä lehden lukijoiden ja toimituksen välillä. Facebook-sivulla voi vaikka jättää toimitukselle juttuvinkin, sivuston ylläpitäjänä toimiva lehden toimitussihteeri Marko Wahlström (taulu 1943) kertoo.

Sivuilla kerrotaan Niinipuun tekemisestä ja kuulumisia lehdestä sekä sivuilla tullaan myös esittelemään lehden toimittajia.

Facebook-sivuilta löytyvät myös Niinipuun tekijöiden yhteystiedot ja ohjeistusta ilmoitusaineiston toimittamisesta lehteen.

Käy myös kotisivuilla
[www.kolumbus.fi/
manttari](http://www.kolumbus.fi/manttari)

NIINIPUU ETSII AVUSTAJIA

Mänttärin Sukuyhdistyksen Niinipuu-lehden toimitus kaipaa uusia kirjoittajia tekemään sukulehteä, jonka Sukuseurojen Keskusliitto on todennut maamme uutta etsivimmäksi ja kokeilevimmaksi sukulehdeksi.

Niinipuun avustamisesta kiinnostuneita kirjoittajia kaivataan erityisesti Varsinais-Suomesta, länsirannikolta ja maamme pohjoisosista. Sanankäytön taidon lisäksi kamerankäytön hallitseminen on eduksi, sillä kirjoittajan olisi hyvä myös kuvittaa juttunsa. Myös kuvaaja-avustajat huomioidaan. Sukulehden avustamisesta kiinnostuneet voivat kysellä lisätietoja toimitussihteeri Marko Wahlströmilä, puh. 0400 434 529. Vapaamuotoisia hakemuksia voi lähettää osoitteella Marko Wahlström, Näse-Jutten katu 5 B 2, 06100 Porvoo tai sähköpostitse marko.wahlstrom@pp.inet.fi.

ILMOITUSAINESTON TEKNISET VAATIMUKSET

Ilmoitukset julkaistaan pääsääntöisesti tekstitiedostoina. Logoja tai kuvia sisältävä aineisto pyydetään toimittamaan valmiina pdf-tiedostona sähköisesti kirsi.juura@pp.inet.fi. Koko L.58, K.26. Väripohja cmyk-, rgb- tai pms-värimäärityksin.

OSOITTEENMUUTOS

Osoiteenmuutokset: Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai email: timo.j.huovila@kympp.net. Ilmoita osoiteenmuutos:

- 1) jos sinulla on osoiteluovutuskielto väestötietojärjestelmässä
- 2) jos olet muuttanut ulkomaille tai ulkomailta kotimaahan
- 3) jos ulkomailta asuessasi osoite on muuttanut
- 4) jos et ole saanut vielä lehteä, vaikka kuulut sukuun

TAPAHTUMAKALENTERI 2013

Valtuuskunnan kokous 14.4.2013. Kutsu postitetaan valtuuskunnan jäsenille.

Sukuseurat sukumuseolla Liikkalan Heinäkalliolla sunnuntaina 21.7.2013 kello 13.

Sukugolfkilpailu lauantaina 7.9.2013. Kenttä on vielä avoin. Siitä kerrotaan yhdistyksen verkkosivuilla. Ehdolla ovat Hyvinkää ja Vuosaari. Ilmoittautumiset viikkoa ennen Jorma Mänttärille, puh. 040 576 4150 tai Timo Huovilalle, puh. 050 591 5786. Sähköpostitse voi ilmoittautua osoitteilla jorma.manttari@phnet.fi tai timo.j.huovila@kympp.net.

Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaaminen maanantaina 7.10.2013 kello 18.30 Paasitornin kokoustiloissa Helsingin työväenyhdistyksen talossa (Paasivuorenkatu 5A). Seurustelu ja sukutietoihin tutustuminen sekä sukutuotteiden myynti aloitetaan jo kello 17.30. Illassa suvun jäsenten esittämää ohjelmaa, kahvia ja sukulaisten tapaamisia. Muistuttakaa lähisukulaisia ja naapuruston Mänttäreitä tapahtumasta.

Mitalia ihaillemassa. Viime vuoden Pääkaupunkiseudun Mänttäreiden tapaamisessa ihasteltiin olympia-pronssia.

Muut alueelliset tapaamiset: Päijät-Hämeen alueella järjestetään syksyn kuluessa tapaaminen. Asiasta tiedotetaan yhdistyksen verkkosivuilla ja Etelä-Suomen Sanomissa. Tiedustelut Jorma Mänttäriltä, puh. 040 576 4150.

Tapaamisia on järjestetty vuosien varrella Hämeenlinnassa, Tampereella, Jyväskylässä ja Turussa. Tapaamisajankohdat ovat avoinna ja vastuuhenkilöitäkin kaivattaisiin. Jos olet sukutoiminnasta ja tapaamisten järjestämisestä kiinnostunut, ota yhteys Hämeenlinnassa Sirkka-Liisa Knuuttilaan, puh. 0400 747 827, Jyväskylässä Jarkko Mänttärin, puh. 040 586 5760 ja Tampereella Pekka Kujalaan puh. 050 586 0666. Muissa tapaamiskohteissa voi ottaa yhteyttä johtokunnan tai valtuuskunnan puheenjohtajaan.

Sukututkimusjaosto kokoontuu tarvittaessa. Yhteyshenkilönä toimii Timo Huovila, puh. 050 591 5786 tai sähköpostitse timo.j.huovila@kympp.net.

Sukumuseo on avoinna tarvittaessa. Ota yhteyttä museota vastapäätä asuviin Tenho ja Sirkka Kujalaan, puh. 05-366 5190.

Mänttärinmäki muistoissa. Kanadassa asunut Pertti Mänttäre (taulu 3022) oman nimisen tienviitan juurella. Kuvan otti hänen vaimonsa Iiris Mänttäre. Suku kuvina -kirjan kuvitusta.

MÄNTTÄRIN SUKUYHDISTYS ry.

PL 2, 46901 Inkeroinen,
puh. 040 737 5238/Aila Huovi
email: manttari@kolumbus.fi,
Internet: www.kolumbus.fi/manttari
Pankkitili: Fi 18 5200 0650 0017 50

JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja: Ari Lehtomäki, Jokelankuja 59,
46900 Inkeroinen, puh. 0400 975 042,
email: ari.lehtomaki@lahitapiola.fi

Sihteeri: Erkki Mänttäre, Vesitorninkatu 15 B,
45160 Kouvola, puh. 040 820 4477
email: erkki.manttari@pp1.inet.fi

Rahastonhoitaja: Sari Riivari, Valkjärventie 112,
49540 Metsäkylä, puh. 040 848 3169,
email: sari.riivari@edukouvola.fi

JÄSENET

Aila Huovi, Liikkalanatie 743, 46900 Inkeroinen,
puh. 040 737 5238,
email: aila.huovi@pp.inet.fi

Timo Huovila, Koulutie 19 b, 46800 Myllykoski,
puh. 050 591 5786,
email: timo.j.huovila@kympp.net

Olli Sipilä, Jousitie 11, 01280 Vantaa,
puh. 040 516 5414
email: olli.sipila@yle.fi

Kaisu Venäläinen, Salmintie 135, 49490
Neuvoton, puh. 040 5200 243

Contact person in North America:
J. Arthur "Art" Jura, 30 Robins Road, Union,
Maine 04862, USA, email: artjura@msn.com

VALTUUSKUNTA 2013-2016:

Puheenjohtaja: Anssi Paasivirta, Arhotie 5,
00900 Helsinki, puh. 0400 815 418
email: anssi.paasivirta@tem.fi

JÄSENET

Atte Helminen, Vantaa (2319)
Aila Huovi, Kouvola, Liikkala (taulu 2951)
Timo Huovila, Kouvola, Myllykoski (2007)
Eero Jung, Kotka (1940)
Ari Lehtomäki, Kouvola, Liikkala (11022)
Auli Makkonen, Hamina (5390)
Aarre Muurman, Hamina, Neuvoton (2381)
Erkki Mänttäre, Kouvola (11496)
Esa Mänttäre, Espoo (10790)
Jarkko Mänttäre, Jyväskylä (3940)
Jorma Mänttäre, Hämeenkoski (11480)
Marja-Riitta Mänttäre, Kotka (2948)
Pekka Mänttäre, Hamina (2186)
Tuomas Mänttäre, Helsinki (3978)
Tiina Nikkinen, Lahti (5838)
Kristiina Nivari, Helsinki (3914)
Markku Pakkanen, Kouvola, Inkeroinen (2852)
Timo Puhakka, Helsinki (10648)
Jaakko Päivärinne, Lahti (1137)
Sari Riivari, Hamina, Metsäkylä (8087)
Kari-Matti Sahala, Pornainen (14495)
Olli Sipilä, Vantaa (10775)
Riitta Siren, Espoo (6986)
Vesa Wakkari, Nurmijärvi (5511)
Kaisu Venäläinen, Hamina, Neuvoton (2847)
Reetta Väänänen, Kuopio (15740)

Lehdessä tieto säilyy, perinteet välittyvät ja kuvat pääsevät laajan katsojakunnan ihasteltaviksi. Ilman Sinua ei Niinipuu -lehden julkaiseminen olisi mahdollista.

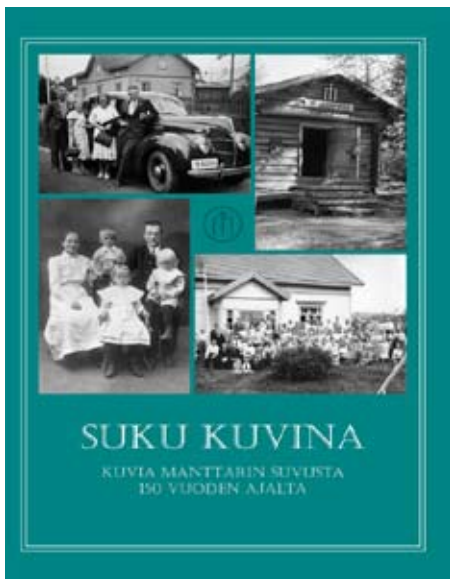

10 euron TUKIMAKSUN
voit maksaa
KESKIAUKEAMAN PANKKISIIRTOLOMAKKEELLA.
Kiitos tuestasi!

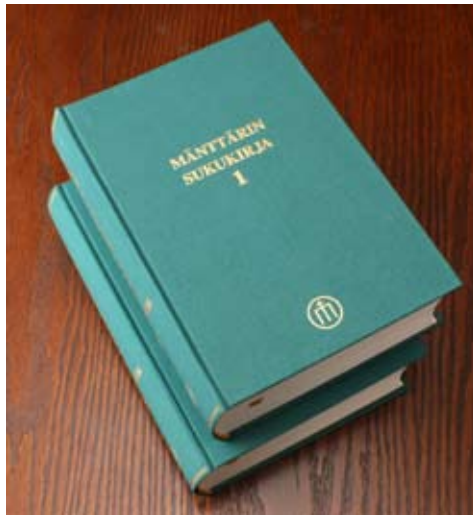
suvun myyntituotteet 2013

Voit tilata kaikkia sukutuotteita keskiaukeaman kupongilla tai puhelimitse 040 737 5238/ Aila Huovi 050 367 7049/ Eeva Puustinen tai 0400 842 627/ Aini Rantanen. Hintoihin lisätään postikulut. Tuotteita voit ostaa myös suvun tapahtumissa.

SUKUJULKAISUT - tietopankki omaan historiaan. Lahjaksi lapsille ja lapsenlapsille. Iloksi itselle.

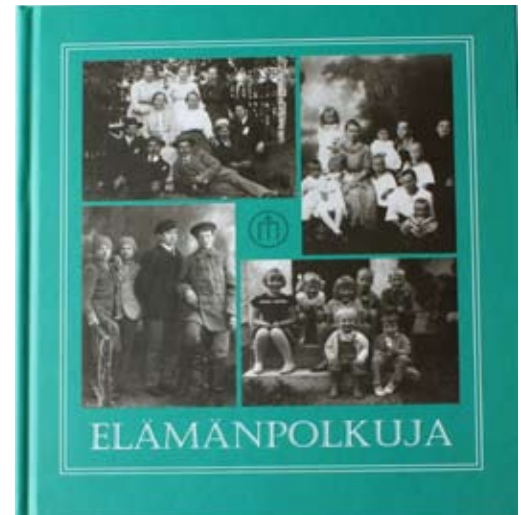
SUKU KUVINA 22 € Kuvateos esittelee Mänttärin sukua 150 vuoden ajalta.

MÄNTTÄRIN SUKUKIRJA

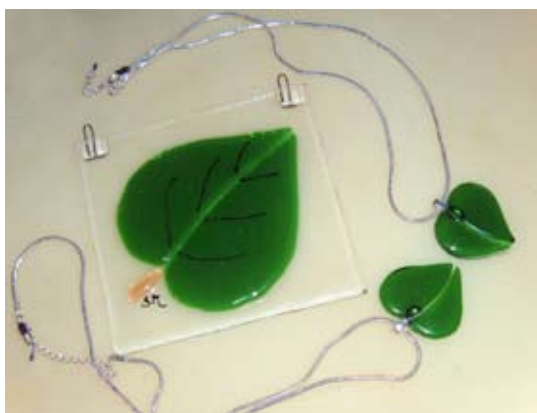
Huom! Alennettu hinta 50 €

Kaksiosainen sukukirja sisältää tiedot kaikista suvun jäsenistä. Koonnut Eero Mänttari.

ELÄMÄNPOLKUJA 15 €

Suvun jäsenten kirjoittamia elämäntarinoita. Koonnut Eero Mänttari.

LEHDYKKÄ SULATUSTYÖNÄ

- * Lehdykkä 10x10 cm 15 €
- * Kaulariipus 15 €

KULTAINEN SUKUMERKKI

- Rintamerkki 42 €
- Prässätty riipus 60 €
- Valettu riipus 35 €
- Hopeinen riipus 32 €

MUUT TUOTTEET:

Isännänviiri

* pituus 5 m (8–12 m salko) 65 €

* pituus 4 m (6–8 m salko) 55 €

Pöytälippu (standaari) 35 €

Lippis 10 €

Ekokassi 5 €

Avaimenperä 4 €

Sukupinssi 1 €

DVD-levy 2 €

Niinipuun
julkaisemiseen

10 €

tukimaksu keskiaukeaman
pankkisiirtolomakkeella.

Kiitos tuestasi!

SURUADRESSIT 10 €

Valitse tilatessasi lauseet seuraavan numeroinnin mukaan:

1. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi.
2. Jeesus sanoo: Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun se elää, vaikka olisi kuollut.
3. Täällä Pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtien tuolla puolen toisen kodon saamme.
4. Emme unohda muistoa kaunistaa, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaa, syvää.
5. Opetä meille, miten lyhyt on aikamme, että saamme viisaan sydämen.
6. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen, silmäni mä suljen, aika levon on.
7. Muistoa kunnioittaen. Adressipakkauksessa mukana muistolauselista.

Adresseja on myynnissä myös Anjalankosken Juhla- & Hautauspalvelussa, puh. 0400 354 477 www.anjalankoskenhautauspalvelut.fi